

CARTEA a II-a Despre familie (art.275 – 551)
 amendamente: 02.04.2009

Nr. crt.	Text proiect Cod Civil		Amendament (Autor)	Motivare
1.	Cartea a II-a Despre familie			
2.	Titlul I Dispoziții generale			
3.	Familia	<p>Art.275 – (1) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între soți, pe egalitatea acestora, precum și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea și educarea copiilor lor.</p> <p>(2) Familia are dreptul la ocrotire din partea societății și a statului.</p> <p>(3) Statul este obligat să sprijine, prin măsuri economice și sociale, încheierea căsătoriei, precum și dezvoltarea și consolidarea familiei.</p>	<p>Art.275 – (1) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat și femeie, pe egalitatea acestora, precum și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea și educarea copiilor lor.</p> <p><i>Autor: deputat Gheorghe Gabor.</i></p> <p>(4) Expresiile folosite în prezentul cod de „soți”, „între soți”, „între viitorii soți”, „viitorii soți” și expresii similare înseamnă, din punct de vedere al sexului, „un bărbat și o femeie”</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban</i></p>	
4.	Căsătoria	<p>Art.276 - (1) Bărbatul și femeia au dreptul de a se căsători în scopul de a întemeia o familie.</p> <p>(2) Căsătoria religioasă poate fi celebrată numai după încheierea căsătoriei</p>	<p>(1) Căsătoria este uniunea liber consimțită între un barbat și o femeie încheiată în condițiile legii.</p> <p>(2) Bărbatul și femeia au dreptul de a se căsători în scopul de a întemeia o familie.</p>	

		<p>civile.</p> <p>(3) Condițiile de încheiere și cauzele de nulitate ale căsătoriei se stabilesc prin prezentul cod.</p> <p>(4) Căsătoria încetează prin decesul sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți.</p> <p>(5) Căsătoria poate fi desfăcută prin divorț, în condițiile legii.</p>	<p>(3) Căsătoria religioasă poate fi celebrată numai după încheierea căsătoriei civile.</p> <p>(4) Condițiile de încheiere și cauzele de nulitate ale căsătoriei se stabilesc prin prezentul cod.</p> <p>(5) Căsătoria încetează prin decesul sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți.</p> <p>(6) Căsătoria poate fi desfăcută prin divorț, în condițiile legii.</p> <p><i>Autor: Comisia.</i></p>	
5.	Egalitatea în drepturi a copiilor	Art.277 – Copiii din afara căsătoriei sunt egali în fața legii cu cei din căsătorie, precum și cu cei adoptați.		
6.	Îndatorire a părinților	Art. 278 – Părinții sunt cei care au, în primul rând, îndatorirea de creștere și educare a copiilor lor minori.		
7.	Relațiile dintre părinți și copii	Art.279 - (1) Copilul nu poate fi separat de părinți împotriva voinței lor, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. (2) Copilul care nu locuiește la părinții săi sau, după caz, la unul dintre ei are dreptul de a avea legături personale cu aceștia.		
8.	Principiul interesului superior al copilului	Art.280 – (1) Orice măsură privitoare la copil, indiferent de autorul ei, trebuie să fie luată cu respectarea interesului superior al copilului. (2) Pentru rezolvarea cererilor care se		

		<p>referă la copii, autoritățile competente sunt datoare să dea toate îndrumările necesare pentru ca părțile să recurgă la metodele de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă.</p> <p>(3) Procedurile referitoare la relațiile între părinți și copii trebuie să garanteze că dorințele și interesele părinților firești referitoare la copii pot fi aduse la cunoștința autorităților și că acestea țin cont de ele în hotărârile pe care le iau.</p> <p>(4) Procedurile privitoare la copii trebuie să se desfășoare într-un timp rezonabil, astfel încât interesul superior al copilului și relațiile de familie să nu fie afectate.</p> <p>(5) În sensul prevederilor legale privind protecția copilului, prin copil se înțelege persoana care nu a împlinit 18 ani și nici nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, potrivit legii.</p>	<p>(3) Procedurile referitoare la relațiile între părinți și copii trebuie să garanteze că dorințele și interesele părinților referitoare la copii pot fi aduse la cunoștința autorităților și că acestea țin cont de ele în hotărârile pe care le iau.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p>	
9.	Ascultare a copilului	<p>Art.281 – (1) În procedurile administrative sau judiciare care îl privesc, ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie. Cu toate acestea, poate fi ascultat și copilul care nu a împlinit vârsta de 10 ani, dacă autoritatea competentă consideră că acest lucru este necesar pentru soluționarea cauzei.</p> <p>(2) Dreptul de a fi ascultat presupune posibilitatea copilului de a cere și a primi orice informație, potrivit cu vârsta sa, de a-și</p>		

		<p>exprima opinia și de a fi informat asupra consecințelor pe care le poate avea aceasta, dacă este respectată, precum și asupra consecințelor oricărei decizii care îl privește.</p> <p>(3) Orice copil poate cere să fie ascultat, potrivit prevederilor alin.(1) și alin.(2). Respingerea cererii de către autoritatea competentă trebuie motivată.</p> <p>(4) Opiniile copilului ascultat vor fi luate în considerare în raport cu vârsta și cu gradul său de maturitate.</p> <p>(5) Dispozițiile legale speciale privind consimțământul sau prezența copilului, în procedurile care îl privesc, precum și prevederile referitoare la desemnarea de către instanță a unui reprezentant în caz de conflict de interese, rămân aplicabile.</p>		
10.	Instanța tutelară	Art.282 – Toate măsurile date prin prezenta carte în competența instanței judecătorești, precum și toate litigiile privind aplicarea dispozițiilor prezentei cărți sunt de competența instanței tutelare prevăzute la art.117.	Art.282 – Toate măsurile date prin prezenta carte în competența instanței judecătorești, precum și toate litigiile privind aplicarea dispozițiilor prezentei cărți sunt de competența instanței de tutelă prevăzute la art.117.	
11.		Titlul II Căsătoria	<i>Autor: Comisia</i>	
12.		Capitolul I Logodna	Capitolul I art. 283-287 - Se elimină. <i>Autor: senator Cseke Attila și deputat Mate Andras.</i>	
13.	Încheierea	Art.283 – (1) Logodna este promisiunea		Deși actualul

	logodnei	<p>reciprocă de a încheia căsătoria.</p> <p>(2) Dispozițiile privind condițiile de fond pentru încheierea căsătoriei sunt aplicabile în mod corespunzător, cu excepția avizului medical și a autorizării organului administrativ competent.</p> <p>(3) Încheierea logodnei nu este supusă nici unei formalități și poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.</p> <p>(4) Încheierea căsătoriei nu este condiționată de încheierea logodnei.</p>	<p>(5) Logodna se poate încheia doar între bărbat și femeie.</p> <p><i>Autor: domnul senator Iulian Urban.</i></p>	<p>format al textului - in alin. 1 si 2 - face trimitere la căsătorie, respectiv condițiile de fond pentru încheierea acesteia, pentru a evita posibilitatea unor interpretări, propunem amendarea articolului prin introducerea alin. 5) care sa stipuleze faptul că Logodna se poate încheia doar între bărbat și femeie.</p>
14.	Ruperea logodnei	<p>Art.284 – (1) Logodnicul care rupe logodna nu poate fi constrâns să încheie căsătoria.</p> <p>(2) Clauza penală stipulată pentru ruperea logodnei este considerată nescrisă.</p>	<p>(3) Ruperea logodnei nu este supusă niciunei formalități și poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.</p> <p><i>Autor: domnul senator Iulian Urban.</i></p>	
15.	Restituirea	<p>Art.285 – (1) În cazul ruperii logodnei, sunt</p>		

	darurilor	<p>supuse restituirii darurile pe care logodnicii le-au primit în considerarea logodnei sau, pe durata acesteia, în vederea căsătoriei, cu excepția darurilor obișnuite.</p> <p>(2) Darurile se restituie în natură sau, dacă aceasta nu mai este cu putință, în măsura îmbogățirii.</p> <p>(3) Obligația de restituire nu există dacă logodna a încetat prin moartea unuia dintre logodnici.</p>		
16.	Răspunderea pentru ruperea logodnei	<p>Art.286 – (1) Logodnicul care rupe logodna în mod abuziv poate fi obligat la despăgubiri pentru cheltuielile făcute sau contractate în vederea căsătoriei, în măsura în care au fost potrivite cu împrejurările, precum și pentru orice alte prejudicii cauzate.</p> <p>(2) Logodnicul care, în mod culpabil, l-a determinat pe celălalt să rupă logodna poate fi obligat la despăgubiri în condițiile alin.(1).</p>	<p>Art.286 – (1) Partea care rupe logodna în mod abuziv poate fi obligat la despăgubiri pentru cheltuielile făcute sau contractate în vederea căsătoriei, în măsura în care au fost potrivite cu împrejurările, precum și pentru orice alte prejudicii cauzate.</p> <p>(2) Partea care, în mod culpabil, l-a determinat pe celălalt să rupă logodna poate fi obligat la despăgubiri în condițiile alin.(1).</p> <p><i>Autor: deputat Mate Andras.</i></p> <p>Art.286 Se elimină <i>Autor: UNBR- Baroul București</i></p>	
17.	Termen de prescripție	<p>Art.287 – Dreptul la acțiune întemeiat pe dispozițiile art.285 și 286 se prescrie într-un an de la ruperea logodnei.</p>		
18.		<p>Capitolul II Încheierea căsătoriei</p>		

19.		Secțiunea 1 Condițiile de fond pentru încheierea căsătoriei		
20.	Consimțământul la căsătorie	Art.288 – Căsătoria se încheie între bărbat și femeie prin consimțământul personal și liber al acestora.		
21.	Vârsta matrimonială	Art.289 – (1) Căsătoria se poate încheia dacă viitorii soți au împlinit vârsta de 18 ani. (2) Pentru motive temeinice, minorul care a împlinit vârsta de 16 ani se poate căsători în temeiul unui aviz medical, cu încuviințarea părinților săi, sau, după caz, a tutorelui, și cu autorizarea instituției publice specializate pentru protecția copilului în a cărei rază teritorială minorul își are domiciliul. (3) Dacă unul dintre părinți este decedat sau se află în imposibilitatea de a-și manifesta voința ori refuză să încuviințeze căsătoria, încuviințarea celuilalt părinte este suficientă. (4) De asemenea, în condițiile art.413, este suficientă încuviințarea părintelui care exercită autoritatea părintească. (5) Dacă nu există nici părinți, nici tutore care să poată încuviința căsătoria, este necesară încuviințarea persoanei sau a autorității care a fost abilitată să exercite drepturile părintești.	(2) Pentru motive temeinice, minorul care a împlinit vârsta de 16 ani se poate căsători în temeiul unui aviz medical, cu încuviințarea părinților săi, sau, după caz, a tutorelui, și cu autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție minorul își are domiciliul. <i>Autor: MJLC.</i>	
22.	Bigamia	Art.290 - Este interzisă încheierea unei noi		

		căsătorii de către persoana care este căsătorită.		
23.	Interzicerea căsătoriei între rude	<p>Art.291 - (1) Este interzisă încheierea căsătoriei între rudele în linie dreaptă, precum și între cele în linie colaterală până la al patrulea grad inclusiv.</p> <p>(2) Pentru motive temeinice, căsătoria între rudele în linie colaterală de gradul al patrulea poate fi autorizată de președintele consiliului județean sau, după caz, de primarul general al municipiului București, în a cărei rază teritorială își are domiciliul cel care cere încuviințarea.</p> <p>(3) Dispozițiile alin.(1) și (2) sunt aplicabile și în cazul rudeniei din adopție.</p>	<p>(2) Pentru motive temeinice, căsătoria între rudele în linie colaterală de gradul al patrulea poate fi autorizată de instanța de tutelă în a cărei circumscripție își are domiciliul cel care cere încuviințarea. Instanța se va putea pronunța pe baza unui aviz medical special dat în acest sens.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban și deputat Daniel Buda. .</i></p>	
24.	Interzicerea căsătoriei între tutore și persoana minoră	Art.292 – În timpul tutelei, căsătoria este oprită între tutore și persoana minoră care se află sub tutela sa.	Art.292 – Căsătoria este oprită între tutore și persoana minoră care se află sub tutela sa.	
25.	Alienația și debilitatea mintală	Art.293 - Este interzis să se căsătorească alienatul mintal și debilul mintal.		

26.			<u>Interzicerea sau echivalarea unor forme de conviețuire cu căsătoria</u>	<p>Art. 294 . – (1) Este interzisă căsătoria între persoane de același sex.</p> <p>(2) Căsătoriile între persoane de același sex încheiate sau contractate în străinătate, fie de cetățeni români, fie de cetățeni străini nu se recunosc.</p> <p>(3) Parteneriatele civile între persoane de sex opus sau de același sex încheiate sau contractate în străinătate fie de cetățeni români, fie de cetățeni străini nu se recunosc.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p>	Se va renumerota.
27.	Secțiunea a 2-a Formalitățile pentru încheierea căsătoriei				Aici ne-am oprit. 25 Martie 2009.
28.	Comunica rea stării de sănătate	Art.294 – Căsătoria nu se încheie dacă viitorii soți nu declară că și-au comunicat reciproc starea sănătății lor. Dispozițiile legale prin care este oprită căsătoria celor suferă de anumite boli rămân aplicabile.	Art.294 – Căsătoria nu se încheie dacă viitorii soți nu declară că și-au comunicat reciproc starea sănătății lor. Dispozițiile legale prin care este oprită căsătoria celor care suferă de anumite boli rămân aplicabile. Autor : Comisia - Se elimină teza a II-a. <i>Autor: senator Ion Rușef.</i>	-pentru a îndrepta o eroare de redactare	
29.	Locul încheierii căsătoriei	Art.295 – Căsătoria se celebrează de către ofițerul de stare civilă, la sediul primăriei în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau			

		reședința oricare dintre viitorii soți.	(2) Prin excepție, căsătoria se poate celebra, cu aprobarea primarului, de către un ofițer de stare civilă de la o altă primărie decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau își au reședința viitorii soți, cu obligativitatea înștiințării primăriei de domiciliu sau reședința viitorilor soți, în vederea publicării. <i>Autori: senator Iulian Urban și deputații Bogdan Ciucă și Daniel Buda.</i>	
30.	Declarația de căsătorie	<p>Art.296 – (1) Cei care vor să se căsătorească vor face personal declarația de căsătorie, potrivit legii, la primăria unde urmează a se încheia căsătoria.</p> <p>(2) În cazurile prevăzute de lege, declarația de căsătorie se poate face și în afara sediului primăriei.</p> <p>(3) Atunci când viitorul soț este minor, părinții sau, după caz, tutorele vor face personal o declarație prin care încuviințează încheierea căsătoriei. Dispozițiile art.289 alin. (5) rămân aplicabile.</p> <p>(4) Dacă unul dintre viitorii soți, părinții sau tutorele nu se află în localitatea unde urmează a se încheia căsătoria, ei pot face declarația la primăria în a cărei rază teritorială își au domiciliul sau reședința, care o transmite, în termen de 48 de ore, la primăria unde urmează a se încheia</p>		

		căsătoria.		
31.	Conținutul declarației de căsătorie	<p>Art.297 – (1) În declarația de căsătorie, viitorii soți vor arăta că nu există niciun impediment legal la căsătorie și vor menționa numele de familie pe care îl vor purta în timpul căsătoriei, precum și regimul matrimonial ales.</p> <p>(2) Odată cu declarația de căsătorie, ei vor prezenta dovezile cerute de lege pentru încheierea căsătoriei, precum și, după caz, un exemplar original al convenției matrimoniale, care se păstrează într-un registru special, constituit potrivit legii.</p>	<p>(2) Odată cu declarația de căsătorie, ei vor prezenta dovezile cerute de lege pentru încheierea căsătoriei.</p> <p>(3) Convenția matrimonială, după caz, se păstrează într-un registru special.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p>	
32.	Alegerea numelui de familie	<p>Art. 298 – Viitorii soți pot conveni să-și păstreze numele dinaintea căsătoriei, să ia numele oricăruia dintre ei sau numele lor reunite. De asemenea, un soț poate să-și păstreze numele de dinaintea căsătoriei, iar celălalt să poarte numele lor reunite.</p>		
33.	Publicitatea declarației de căsătorie	<p>Art.299 - (1) În aceeași zi cu primirea declarației de căsătorie, ofițerul de stare civilă dispune publicarea acesteia, prin afișarea în extras, într-un loc special amenajat, la sediul primăriei unde urmează să se încheie căsătoria și, după caz, la sediul primăriei unde celălalt soț își are domiciliul sau reședința.</p>	<p>Art.299 - (1) În aceeași zi cu primirea declarației de căsătorie, ofițerul de stare civilă dispune publicarea acesteia, prin afișarea în extras, într-un loc special amenajat la sediul primăriei și pe pagina de internet a acesteia unde urmează să se încheie căsătoria și, după caz, la sediul primăriei unde celălalt soț își are domiciliul sau reședința.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p>	

		<p>(2) Extrasul din declarația de căsătorie cuprinde, în mod obligatoriu: data afișării, datele de stare civilă ale viitorilor soți și, după caz, încuviințarea părinților sau a tutorelui, precum și înștiințarea că orice persoană poate face opoziție la căsătorie, în termen de 10 zile de la data afișării.</p> <p>(3) Căsătoria se încheie după 10 zile de la afișarea declarației de căsătorie, termen în care se cuprind atât data afișării, cât și data încheierii căsătoriei.</p> <p>(4) Primarul municipiului, al sectorului municipiului București, al orașului sau al comunei unde urmează a se încheia căsătoria poate să încuviințeze, pentru motive temeinice, încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin.(3).</p>		
			<p>(4) Primarul municipiului, al sectorului municipiului București, al orașului sau al comunei unde urmează a se încheia căsătoria poate să încuviințeze, pentru motive temeinice, încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin.(3), dar nu mai puțin de 3 zile de la data afișării declarației de căsătorie.</p> <p><i>Autor: senator Ion Rușeț</i></p>	
34.	Reînnoire a declarației de căsătorie	Art.300 – În cazul în care căsătoria nu s-a încheiat în termen de 30 de zile de la data afișării declarației de căsătorie sau dacă viitorii soți doresc să modifice declarația inițială, trebuie să se facă o nouă declarație de căsătorie și să se dispună publicarea acesteia.		
35.	Opoziția la	Art.301 – (1) Orice persoană poate face opoziție la căsătorie, dacă există un		

	căsătorie	impediment legal sau dacă alte cerințe ale legii nu sunt îndeplinite. (2) Opoziția la căsătorie se face numai în scris, cu arătarea dovezilor pe care se întemeiază.		
36.	Refuzul celebrării căsătoriei	Art.302 – Ofițerul de stare civilă refuză să celebreze căsătoria dacă, pe baza verificărilor pe care este obligat să le efectueze, a opozițiilor primite sau a informațiilor pe care le deține, în măsura în care acestea din urmă sunt notorii, constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.		
37.	Celebrare a căsătoriei	Art.303 – (1) Viitorii soți sunt obligați să se prezinte împreună, la sediul primăriei, pentru a-și da consimțământul la căsătorie în mod public, în prezența a doi martori, în fața ofițerului de stare civilă. (2) Cu toate acestea, în cazurile prevăzute de lege, ofițerul de stare civilă poate celebra căsătoria și în afara sediului serviciului de stare civilă, cu respectarea celorlalte condiții menționate la alin.(1).	(3)Persoanele care aparțin minorităților naționale pot solicita celebrarea căsătoriei în limba lor maternă, cu condiția ca ofițerul de stare civilă sau cel care oficiază căsătoria să cunoască această limbă.	

Autor: Máté András-Levente.

38.	Martorii la căsătorie	<p>Art.304 – (1) Martorii atestă faptul că soții și-au exprimat consimțământul potrivit art.303 .</p> <p>(2) Nu pot fi martori la încheierea căsătoriei incapabilii, precum și cei care din cauza unei deficiențe psihice sau fizice nu sunt apti să ateste faptele prevăzute la alin.(1).</p> <p>(3) Martorii pot fi rude sau afini, indiferent de grad, cu oricare dintre viitorii soți.</p>	<p>(3) Martorii pot fi și rude sau afini, indiferent de grad, cu oricare dintre viitorii soți.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	<p>- pentru a evita o interpretare greșită a textului, în sensul condiționării calității de martor de calitatea de rudă sau afin</p>
39.	Momentul încheierii căsătoriei	<p>Art.305 – Căsătoria este încheiată în momentul în care, după ce ia consimțământul fiecăruia dintre viitorii soți, ofițerul de stare civilă îi declară căsătoriți.</p>		
40.	<p>Capitolul III</p> <p>Formalități ulterioare încheierii căsătoriei</p>			
41.	Actul de căsătorie	<p>Art.306 – După încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă întocmește, de îndată, în registrul actelor de stare civilă, actul de căsătorie, care se semnează de către soți, de cei doi martori și de către ofițerul de stare civilă.</p>		
42.	Formalități privind regimul matrimonial	<p>Art.307 – Ofițerul de stare civilă face mențiune pe actul de căsătorie despre regimul matrimonial ales. El are obligația ca, din oficiu și de îndată, să comunice la registrul prevăzut la art.349 alin.(1) o copie de pe actul de căsătorie și, dacă este cazul, o copie certificată de el de pe convenția matrimonială.</p>	<p>Art.307 – Ofițerul de stare civilă face mențiune pe actul de căsătorie despre regimul matrimonial ales. El are obligația ca, din oficiu și de îndată, să comunice la registrul prevăzut la art.349 alin.(1) o copie de pe actul de căsătorie și mențiunea despre încheierea unei conveții matrimoniale.</p> <p><i>Autor: Daniel Buda.</i></p>	

43.	Dovada căsătoriei	<p>Art.308 – (1) Căsătoria se dovedește prin actul de căsătorie și prin certificatul de căsătorie eliberat pe baza acestuia.</p> <p>(2) Cu toate acestea, în situațiile prevăzute de lege, căsătoria se poate dovedi cu orice mijloc de probă.</p>	<p>Art.308 – (1) Căsătoria se dovedește cu actul de căsătorie și prin certificatul de căsătorie eliberat pe baza acestuia.</p> <p>Autor: deputat G. Gabor.</p>	
44.	CAPITOLUL IV Nulitatea căsătoriei			
45.	Secțiunea 1 Nulitatea absolută a căsătoriei			
46.	Cazuri de nulitate absolută	<p>Art.309 – (1) Este lovită de nulitate absolută căsătoria încheiată cu încălcarea dispozițiilor prevăzute la art.288, art.290, 291, 293 și 303 alin.(1).</p> <p>(2) În cazul în care soțul unei persoane declarate moarte s-a recăsătorit și, după aceasta, hotărârea declarativă de moarte este anulată, noua căsătorie rămâne valabilă, dacă soțul celui declarat mort a fost de bunăcredință. Prima căsătorie se consideră desfăcută pe data încheierii noii căsătorii.</p>	<p>Art.309 – (1) Este lovită de nulitate absolută căsătoria încheiată cu încălcarea dispozițiilor prevăzute la art.288, art.290, 291, 292, 293 și 303 alin.(1).</p> <p>Autor: Comisia. (Consiliul Legislativ)</p>	- pentru corelare cu dispozițiile art.292 potrivit cărora se interzice căsătoria între tutore și persoana minoră aflată sub tutela sa.
47.	Lipsa vârstei matrimoniale	<p>Art.310 – (1) Căsătoria încheiată de minorul care nu a împlinit vârsta de 16 ani este lovită de nulitate absolută.</p> <p>(2) Cu toate acestea, nulitatea căsătoriei se acoperă dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, ambii soți au împlinit vârsta de</p>	<p>(2) Cu toate acestea, nulitatea căsătoriei se acoperă dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, ambii soți au împlinit vârsta de 18 ani sau dacă soția a născut ori a</p>	

		18 ani sau dacă soția a născut ori a rămas însărcinată.	rămas însărcinată. Nulitatea absoluta nu va fi acoperita daca la data încheierii căsătoriei unul dintre soți sau ambii aveau vârsta mai mică de 14 ani. <i>Autor:senator Iulian Urban.</i>	
48.	Căsătoria fictivă	Art.311 – Căsătoria încheiată în alte scopuri decât acela de a întemeia o familie este lovită de nulitate absolută. (2) Cu toate acestea, nulitatea căsătoriei se acoperă dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, a intervenit conviețuirea soților, soția a născut sau a rămas însărcinată ori au trecut doi ani de la încheierea căsătoriei.		
49.	Persoanele care pot invoca nulitatea absolută	Art.312 – Orice persoană interesată poate introduce acțiunea în constatarea nulității absolute a căsătoriei. Cu toate acestea, procurorul nu poate introduce acțiunea după încetarea sau desfacerea căsătoriei, cu excepția cazului în care acționa pentru apărarea drepturilor minorilor sau a persoanelor puse sub interdicție.		
50.		Secțiunea a 2-a Nulitatea relativă a căsătoriei		
51.	Lipsa încuviințării	Art.313 - (1) Este lovită de nulitate relativă căsătoria încheiată fără încuviințările sau		

	cerute de lege	<p>autorizarea prevăzute de art.289 alin.(2) și (4).</p> <p>(2) Nulitatea poate fi invocată numai de cel a cărui încuviințare ori autorizare era necesară.</p>		
52.	Acoperirea nulității	<p>Art.314 – (1) În cazurile prevăzute la art. 289 alin(2) și (4), nulitatea relativă a căsătoriei se acoperă dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, s-au obținut încuviințările și autorizarea cerute de lege.</p> <p>(2) În toate cazurile, nulitatea căsătoriei se acoperă dacă, între timp, ambii soți au împlinit vârsta de 18 ani sau dacă soția a născut ori a rămas însărcinată.</p>	<p>Acoperirea nulității și art.314 se elimină</p> <p><i>Autor: MJLC</i></p>	
53.	Viciile de consimțământ	<p>Art.315 – (1) Căsătoria poate fi anulată la cererea soțului al cărui consimțământ a fost viciat prin eroare, prin dol sau prin violență.</p> <p>(2) Eroarea constituie viciu de consimțământ numai atunci când privește identitatea fizică a viitorului soț sau calitățile esențiale ale acestuia, în lipsa cărora soțul aflat în eroare nu ar fi încheiat căsătoria.</p>	<p>(2) Eroarea constituie viciu de consimțământ numai atunci când privește identitatea fizică a viitorului soț.</p> <p><i>Autor: deputat Andras Mate.</i></p>	
54.	Lipsa discernământului	<p>Art.316 – Este lovită de nulitate relativă căsătoria încheiată de persoana lipsită vremelnic de facultățile mintale.</p>	<p>Art.316 – Este lovită de nulitate relativă căsătoria încheiată de persoana lipsită vremelnic de discernământ.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p>	

55.			Existența tutelei	<p>Art.316¹ - Căsătoria încheiată între tutore și persoana minoră aflată sub tutela sa, este lovită de nulitate relativă.</p> <p><i>Autor: MJLC</i></p>	
56.	Termen de prescripție	<p>Art.317 - (1) Anularea căsătoriei poate fi cerută în termen de 6 luni.</p> <p>(2) În cazul prevăzut la art.313, termenul curge de la data la care cei a căror încuviințare sau autorizare era necesară pentru încheierea căsătoriei au luat cunoștință de aceasta.</p> <p>(3) În cazul nulității pentru vicii de consimțământ ori pentru lipsa discernământului, termenul curge de la data încetării violenței sau, după caz, de la data la care cel interesat a cunoscut dolul, eroarea ori lipsa vremelnică a facultăților mintale.</p> <p>(4) Cu toate acestea, căsătoria nu poate fi anulată dacă soții au conviețuit timp de 6 luni de la data încetării violenței sau de la data descoperirii dolului, a erorii ori a lipsei vremelnice a facultăților mintale.</p>	<p>Art.317 - (1) Anularea căsătoriei poate fi cerută în termen de 6 luni, de la data încheierii căsătoriei.</p> <p>Autor MJLC.</p> <p>(3) În cazul nulității pentru vicii de consimțământ ori pentru lipsa discernământului, termenul curge de la data încetării violenței sau, după caz, de la data la care cel interesat a cunoscut dolul, eroarea ori lipsa vremelnică a discernământului.</p> <p>(4) Cu toate acestea, căsătoria nu poate fi anulată dacă soții au conviețuit timp de 6 luni de la data încetării violenței sau de la data descoperirii dolului, a erorii ori a lipsei vremelnice a discernământului.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban</i></p> <p>(4) se elimină (devine alin.2 al art.318)</p>		

			Autor: MJLC	
57.	Caracterul personal al acțiunii	Art.318 – Dreptul la acțiunea în nulitate relativă nu se transmite moștenitorilor. Cu toate acestea, dacă acțiunea a fost pornită de către unul dintre soți, ea poate fi continuată de către oricare dintre moștenitorii săi.		
58.			Acoperirea nulității	<p>Art.318¹ – (1) În cazurile prevăzute la art.289 alin(2) și (4), nulitatea relativă a căsătoriei se acoperă dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, s-au obținut încuviințările și autorizarea cerute de lege.</p> <p>(2) Căsătoria nu poate fi anulată dacă soții au conviețuit timp de 6 luni de la data încetării violenței sau de la data descoperirii dolului, a erorii ori a lipsei vremelnice a facultăților mintale.</p> <p>(3) În toate cazurile, nulitatea căsătoriei se acoperă dacă, între timp, ambii soți au împlinit vârsta de 18 ani sau dacă soția a născut ori a rămas însărcinată.</p> <p><i>Autor : MJLC</i></p>
59.		Secțiunea a 3-a Efectele nulității căsătoriei		

60.	Căsătoria putativă	<p>Art.319 – (1) Soțul de bună-credință la încheierea unei căsătorii nule sau anulate păstrează, până la data când hotărârea judecătorească rămâne definitivă, situația unui soț dintr-o căsătorie valabilă.</p> <p>(2) În acest caz, raporturile patrimoniale dintre foștii soți sunt supuse, prin asemănare, dispozițiilor privitoare la divorț.</p>	<p>(2) În situația prevăzută la alin. (1), raporturile patrimoniale dintre foștii soți sunt supuse, prin asemănare, dispozițiilor privitoare la divorț.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
61.	Situația copiilor	<p>Art. 320 – (1) Nulitatea căsătoriei nu are niciun efect în privința copiilor, care păstrează situația de copii din căsătorie.</p> <p>(2) În ceea ce privește drepturile și obligațiile dintre părinți și copii se aplică, prin asemănare, dispozițiile privitoare la divorț.</p>		
62.	Opozabilitatea hotărârii judecătorești	<p>Art.321 - (1) Hotărârea judecătorească de constatare a nulității sau de anulare a căsătoriei este opozabilă terțelor persoane, în condițiile legii. Dispozițiile art.307, 349 și 350 sunt aplicabile în mod corespunzător.</p> <p>(2) Cu toate acestea, nulitatea căsătoriei nu poate fi opusă unei terțe persoane împotriva unui act încheiat anterior de aceasta cu unul dintre soți, afară de cazul în care au fost îndeplinite formalitățile de publicitate prevăzute de lege cu privire la acțiunea în nulitate sau terțul a cunoscut, pe altă cale, înainte de încheierea actului, cauza de nulitate a căsătoriei.</p>		<p><u>Aici ne-am oprit 26 martie 2009.</u></p>

63.	CAPITOLUL V Drepturile și îndatoririle personale ale soților		
64.	Reglementarea raporturilor personale dintre soți	Art.322 – Dispozițiile prezentului capitol se aplică raporturilor personale dintre soți, oricare ar fi regimul lor matrimonial.	
65.	Luarea deciziilor de către soți	<p>Art.323 – (1) Soții hotărăsc de comun acord în tot ceea ce privește căsătoria.</p> <p>(2) În caz de neînțelegere, ei pot sesiza instanța tutelară. Instanța sesizată reamintește soților îndatoririle lor reciproce, încearcă să îi concilieze și îi îndrumă către un mediator, potrivit legii speciale.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: Comisia.</i></p> <p>Sintagma <i>Instanța tutelară</i> se înlocuiește cu sintagma <i>Instanța de tutelă</i>.</p> <p>(3) Se elimină.</p> <p>(3) Dacă încercările de conciliere și mediere eșuează, instanța de tutelă hotărăște în interesul familiei, în condițiile legii.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: Comisia.</i></p>	
66.	Îndatoririle soților	<p>Art.324 –1) Soții își datorează reciproc respect, fidelitate și sprijin moral.</p> <p>(2) Ei au îndatorirea de a locui împreună. Cu toate acestea, pentru motive temeinice, ei pot hotărî să locuiască separat.</p>	<p>(2) Ei au îndatorirea de a locui împreună. Pentru motive temeinice, ei pot hotărî să locuiască separat.</p>

			<i>Autor: Comisia.</i>	
67.	Independența soților	Art.325 – Un soț nu are dreptul să cenzureze corespondența, relațiile sociale sau alegerea profesiei celuilalt soț.		
68.	Schimbarea numelui de familie	Art.326 – (1) Soții sunt obligați să poarte numele declarat la încheierea căsătoriei. (2) Dacă soții au convenit să poarte în timpul căsătoriei un nume comun și l-au declarat potrivit dispozițiilor art.297, unul dintre soți nu poate cere schimbarea acestui nume pe cale administrativă, decât cu consimțământul celuilalt soț.		
69.	CAPITOLUL VI Drepturile și obligațiile patrimoniale ale soților			
70.	Secțiunea 1 Dispoziții comune §1. Despre regimul matrimonial în general			
71.	Regimurile matrimoniale	Art.327 – (1) Viitorii soți pot alege ca regim matrimonial: comunitatea legală, separația de bunuri sau comunitatea convențională. (2) Indiferent de regimul matrimonial ales, nu se poate deroga de la dispozițiile prezentei secțiuni, dacă prin lege nu se prevede altfel.		
72.	Efectele regimului matrimonial	Art.328 - (1) Între soți, regimul matrimonial produce efecte numai din ziua încheierii căsătoriei. (2) Față de terți, regimul matrimonial este opozabil de la data îndeplinirii	Propunem la art. 328 alin. 2 sa fie mentionat un singur Registru, cel national al regimurilor matrimoniale, ținut în format electronic de Uniunea Națională a Notarilor Publici din	- art.349: (1) Pentru a fi opozabile terților, convențiile

		<p>formalităților de publicitate prevăzute de lege, afară de cazul în care aceștia l-au cunoscut pe altă cale.</p> <p>(3) Neîndeplinirea formalităților de publicitate face ca soții să fie considerați, în raport cu terții de bună-credință, ca fiind căsătoriți sub regimul matrimonial al comunității legale.</p>	<p>România, așa cum s-a menționat și la art. 349.</p> <p>Autor : senator Toni Greblă</p>	<p>matrimoniale se înscriu în Registrul național al regimurilor matrimoniale, ținut în format electronic de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România, potrivit legii.</p>
73.	Mandatul convențional	<p>Art.329 – Un soț poate să dea mandat celuilalt soț să-l reprezinte pentru exercitarea drepturilor pe care le are potrivit regimului matrimonial.</p>		
74.	Mandatul judiciar	<p>Art.330 – (1) În cazul în care unul dintre soți se află în imposibilitate de a-și manifesta voința, celălalt soț poate cere instanței tutelare încuviințarea de a-l reprezenta pentru exercitarea drepturilor pe care le are potrivit regimului matrimonial. Prin hotărârea pronunțată se stabilesc condițiile, limitele și perioada de valabilitate a acestui mandat.</p>	<p>Art.330 – (1) În cazul în care unul dintre soți se află în imposibilitate de a-și manifesta voința, celălalt soț poate cere instanței de tutelă încuviințarea de a-l reprezenta pentru exercitarea drepturilor pe care le are potrivit regimului matrimonial. Prin hotărârea pronunțată se stabilesc condițiile, limitele și perioada de valabilitate a acestui mandat.</p> <p>Autor: Comisia</p> <p>Art. 330(1) - Să se definească strict cazurile</p>	

care conduc la efectul imposibilitatii ca unul dintre sotii sa isi exprime consimtamantul. Propunem o enumerare ca in cazul art. 187 de la curatela, de exemplu:

a) dacă, din cauza bătrâneții, a bolii sau a unei infirmități fizice, o persoană, deși capabilă, nu poate, personal, să-și administreze bunurile sau să-și apere interesele în condiții corespunzătoare și, din motive temeinice, nu-și poate numi un reprezentant sau administrator;

b) dacă din cauza bolii sau din alte motive o persoană, deși capabilă, nu poate, nici personal, nici prin reprezentant, să ia măsurile necesare în cazuri a căror rezolvare nu suferă amânare;

c) dacă o persoană, fiind obligată să lipsească vreme îndelungată de la domiciliu, nu a lăsat un mandatar sau administrator general;

d) dacă o persoană a dispărut fără a exista informații despre ea și nu a lăsat un mandatar sau administrator general.

Autor : senator Toni Grebl

(2) În afara altor cazuri prevăzute de lege, mandatul încetează atunci când soțul reprezentat nu se mai află în situația

		<p>prevăzută la alin.(1) sau când este numit un tutore ori, după caz, un curator.</p> <p>(3) Dispozițiile art.361 și 362 sunt aplicabile în mod corespunzător.</p>	<p>Necorelare cu dispozițiile art. 361(1) și cu art. 337- dispozițiile referitoare la bunurile comune care se face cu acordul ambelor parti.</p> <p>Autor : senator Toni Greblă</p>	
75.	<p>Actele de dispoziție care pun în pericol grav interesele familiei</p>	<p>Art.331 – (1) În mod excepțional, dacă unul dintre soți încheie acte juridice prin care pune în pericol grav interesele familiei, celălalt soț poate cere instanței tutelare ca, pentru o durată determinată, dreptul de a dispune de anumite bunuri să poată fi exercitat numai cu consimțământul său expres. Durata acestei măsuri poate fi prelungită, fără însă a se depăși în total doi ani. Hotărârea de încuviințare a măsurii se comunică în vederea efectuării formalităților de publicitate imobiliară sau mobilă, după caz.</p> <p>(2) Actele încheiate cu nerespectarea hotărârii judecătorești sunt lovite de nulitate relativă. Dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an, care începe să curgă de la data când soțul vătămat a luat cunoștință de existența actului.</p> <p>(3) Dispozițiile art.361 și 262 sunt aplicabile în mod corespunzător.</p>	<p>Art.331 – (1) În mod excepțional, dacă unul dintre soți încheie acte juridice prin care pune în pericol grav interesele familiei, celălalt soț poate cere instanței de tutelă ca, pentru o durată determinată, dreptul de a dispune de anumite bunuri să poată fi exercitat numai cu consimțământul său expres. Durata acestei măsuri poate fi prelungită, fără însă a se depăși în total doi ani. Hotărârea de încuviințare a măsurii se comunică în vederea efectuării formalităților de publicitate imobiliară sau mobilă, după caz.</p> <p>Autor: Comisia</p> <p>Asupra cărui regim matrimonial este aplicabil?</p> <p>Autor : senator Toni Greblă</p> <p>Se înțelege că și pentru sumele proprii este necesar consimțământul celuilalt soț?</p> <p>Autor : senator Toni Greblă</p> <p>(3) Dispozițiile art.361 și 362 sunt aplicabile în</p>	<p>Eroare, trebuia menționat art.362</p>

			<p>mod corespunzător.</p> <p><i>Autor : senator Toni Greblă</i></p>	
76.	Independența patrimoniului a soților	<p>Art.332 – (1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, fiecare soț poate să încheie orice acte juridice cu celălalt soț sau cu terțe persoane.</p> <p>(2) Fiecare soț poate să facă singur, fără consimțământul celuilalt, depozite bancare, precum și orice alte operațiuni în legătură cu acestea.</p> <p>(3) În raport cu societatea bancară, soțul titular al contului are, chiar și după desfacerea sau încetarea căsătoriei, dreptul de a dispune de fondurile depuse, dacă prin hotărâre judecătorească executorie nu s-a decis altfel.</p>	<p>Nu se înțelege clar natura juridică, chiar dacă sumele provin din bunuri comune simplă depunere a unei sume de bani într-un depozit schimbă natura juridică a acestor bunuri din comune în proprii.</p> <p>Cum se poate proteja institutia bancară împotriva relei credințe a deponentilor?</p> <p>Banca nu poate lua la cunostință dacă o instanță judecătorească a decis altfel.</p> <p><i>Autor : senator Toni Greblă</i> <i>Se formulează amendament de către MJLC.</i></p>	
77.	Dreptul la informare	<p>Art.333 - (1) Fiecare soț poate să îi ceară celuilalt să îl informeze cu privire la bunurile, veniturile și datoriile sale, iar în caz de refuz nejustificat se poate adresa instanței tutelare.</p> <p>(2) Instanța poate să îl oblige pe soțul celui care a sesizat-o sau pe orice terț să furnizeze informațiile cerute și să depună probele necesare în acest sens.</p> <p>(3) Terții pot să refuze furnizarea informațiilor cerute atunci când, potrivit legii, refuzul este justificat de păstrarea</p>	<p>Art.333 - (1) Fiecare soț poate să îi ceară celuilalt să îl informeze cu privire la bunurile, veniturile și datoriile sale, iar în caz de refuz nejustificat se poate adresa instanței de tutelă.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p> <p>Se elimină. <i>Autor: deputat Daniel Buda</i></p>	

		<p>secretului profesional.</p> <p>(4) Atunci când informațiile solicitate de un soț pot fi obținute, potrivit legii, numai la cererea celui alt soț, refuzul acestuia de a le solicita naște prezumția relativă că susținerile soțului reclamant sunt adevărate.</p>		
78.	Încetarea regimului matrimonial	<p>Art.334 – (1) Regimul matrimonial încetează prin constatarea nulității, anularea, desfacerea sau încetarea căsătoriei.</p> <p>(2) În timpul căsătoriei, regimul matrimonial poate fi modificat, în condițiile legii.</p>		
79.	Lichidarea regimului matrimonial	<p>Art.335 – În caz de încetare sau de schimbare, regimul matrimonial se lichidează potrivit legii.</p>	<p>Art.335 – În caz de încetare sau de schimbare, regimul matrimonial se lichidează potrivit legii, prin hotărâre judecătorească sau act autentic notarial.</p> <p><i>Autor:UNNPR</i></p>	<p>Corelarea regulilor de lichidare a regimului matrimonial cu cele ale moștenirii. Mai întâi notarul procedează la lichidarea regimului matrimonial, în funcție de forma sa, iar apoi se stabilește componența masei succesoriale</p>
80.	§2. Locuința familiei			<p>Aici s-au finalizat dezbaterile, Luni,30 martie 2009</p>
81.	Noțiune	<p>Art.336 – (1) Locuința familiei este locuința comună a soților sau, în lipsă, locuința soțului la care se află copiii.</p>	<p>(2) Oricare dintre soți poate cere notarea în cartea funciară a unui imobil ca locuință a familiei, chiar</p>	<p>Cu puțină imaginație se poate înțelege că dacă soții stau în</p>

		<p>(2) Oricare dintre soți poate cere notarea în cartea funciară a unui imobil ca locuință a familiei, chiar dacă nu este proprietarul imobilului.</p>	<p>dacă nu este proprietarul imobilului, în condițiile legii</p> <p>Autor: Uniunea Națională a Judecătorilor din România</p>	<p>chirie, pot inscrie in coala funciara faptul ca imobilul reprezinta locuinta conjugala. Cred ca era vorba de cererea formulata de sotul neproprietar.</p> <p>In cazul in care intr-adevar intentia a fost de a se permite notarea calitatii unui imobil proprietatea unei terte persoane ca locuinta familiala, aceasta propunere nu poate fi acceptata, aducand atingere in mod nepermis dreptul de proprietate al tertului.</p>
82.	Regimul unor acte juridice	<p>Art.337 - (1) Nici unul dintre soți, chiar dacă este proprietar exclusiv, nu poate dispune fără consimțământul scris al celuilalt soț de drepturile asupra locuinței familiei.</p>	<p>Este in contradictie cu art. 357 (fiecare sot poate dispune liber de bunurile sale).Cum poate cunoaste tertul in favoare caruia se constituie o garantie ca bunul cu care se gajeaza face parte din categoria bunurilor ce mobileaza sau decoreaza locuinta familiei?</p> <p>Avand in vedere faptul ca bunurile mobile pot</p>	

fi mutate foarte usor.

Din ce categorie de bunuri fac parte bunurile respective pe cale de consecinta nu se poate cunoaste cu exactitate care este constitutorul legal al garantiei.

Din ce categorie de bunuri face parte: comune sau proprii?

Autor: senator Toni Greblă

Se va reformula de către MJLC la propunerea CSM.

(2) De asemenea, un soț nu poate deplasa din locuință bunurile ce mobilează locuința familiei și nu poate dispune de acestea fără consimțământul scris al celuilalt soț.

Autor: deputat Bogdan Ciucă

(3) În cazul în care consimțământul este refuzat fără un motiv legitim, celălalt soț poate să sesizeze **instanța de tutelă**, pentru ca aceasta să autorizeze încheierea actului.

Autor: Comisia

(2) De asemenea, un soț nu poate deplasa din locuință bunurile ce mobilează sau decorează locuința familiei și nu poate dispune de acestea fără consimțământul scris al celuilalt soț.

(3) În cazul în care consimțământul este refuzat fără un motiv legitim, celălalt soț poate să sesizeze **instanța tutelară**, pentru ca aceasta să autorizeze încheierea actului.

(4) Soțul care nu și-a dat consimțământul la încheierea actului poate cere anularea lui în termen de un an de la data la care a luat cunoștință despre acesta, dar nu mai târziu de un an de la data

		<p>încetării regimului matrimonial.</p> <p>(5) În lipsa notării locuinței familiei în cartea funciară, soțul care nu și-a dat consimțământul nu poate cere anularea actului, ci numai daune-interese de la celălalt soț, cu excepția cazului în care terțul dobânditor a cunoscut, pe altă cale, calitatea de locuință a familiei .</p> <p>(6) Dispozițiile alin.(5) se aplică în mod corespunzător actelor încheiate cu încălcarea prevederilor alin.(2).</p>	<p>Se propune eliminarea alin. 6, deoarece este acoperit de prevederile alin. 5.</p> <p><i>Autor: senator Toni Greblă</i></p>	
83.	Drepturile soților asupra locuinței închiriate	<p>Art.338 – (1) În cazul în care locuința este deținută în temeiul unui contract de închiriere, fiecare soț are un drept locativ propriu, chiar dacă numai unul dintre ei este titularul contractului ori contractul este încheiat înainte de căsătorie.</p> <p>(2) Dispozițiile art.337 sunt aplicabile în mod corespunzător.</p>		
84.	Atribuirea beneficiului contractului de închiriere	<p>Art.339 – (1) La desfacerea căsătoriei, dacă nu este posibilă folosirea locuinței de către ambii soți și aceștia nu se înțeleg, beneficiul contractului de închiriere poate fi atribuit unuia dintre soți, ținând seama, în ordine, de interesul superior al copiilor minori și de culpa în desfacerea căsătoriei.</p> <p>(2) Soțul căruia i s-a atribuit beneficiul contractului de închiriere este dator să plătească celuilalt soț o</p>	<p>Art. 339 - (1) La desfacerea căsătoriei, dacă nu este posibilă folosirea locuinței de către ambii soți și aceștia nu se înțeleg, beneficiul contractului de închiriere poate fi atribuit unuia dintre soți, ținând seama, în ordine, de interesul superior al copiilor minori, de culpa în desfacerea căsătoriei și de posibilitățile locative proprii ale foștilor soți.</p> <p><i>Autor: UNJR</i></p>	<p>Alin. 1. La criteriile de atribuire trebuie avute în vedere și posibilitățile locative proprii ale celorlalți soți.</p> <p>.art. 339 alin. 3 - trebuie reglementata si situatia in care sotii divorteaza,</p>

		<p>indemnizație pentru acoperirea cheltuielilor de instalare într-o altă locuință, cu excepția cazului în care divorțul a fost pronunțat din culpa exclusivă a acestuia din urmă. Dacă există bunuri comune, indemnizația se poate imputa, la partaj, asupra cotei cuvenite soțului cărui i s-a atribuit beneficiul contractului de închiriere.</p> <p>(3) Atribuirea beneficiului contractului de închiriere se face cu citarea locatorului și produce efecte față de acesta de la data când hotărârea judecătorească a rămas definitivă.</p>	<p>(4) Prevederile alin. 1-3 se aplică în mod similar și în cazul în care bunul este proprietatea comună a celor doi soți, atribuirea beneficiului locuinței conjugale producând efecte până la data rămânerii irevocabile a hotărârii de partaj.</p> <p><i>Autor: UNJR</i></p> <p>Se menține amendamentul.</p>	<p>sunt și copii minori, și pînă la împartirea bunurilor comune conviețuirea este imposibilă din pricina violențelor exercitate de unul dintre soți.</p> <p>Reglementarea în varianta ei actuală este aproape lipsită de interes, ea vizînd beneficiul contractelor de închiriere din fondurile locative de stat, pot să presupunem, că în domeniul privat raportul cu proprietarul este de cu totul alta natură.</p>
85.		§3. Cheltuielile căsătoriei		
86.	Contribuții a soților	<p>Art.340 - (1) Soții sunt obligați să-și acorde sprijin material reciproc.</p> <p>(2) Ei sunt obligați să contribuie, în raport cu mijloacele fiecăruia, la cheltuielile căsătoriei, dacă prin convenție matrimonială nu s-a prevăzut altfel.</p> <p>(3) Orice convenție care prevede că</p>		

		suportarea cheltuielilor căsătoriei revine doar unuia dintre soți este considerată nescrisă.		
87.	Munca în gospodărie	Art.341 – Munca oricărui dintre soți în gospodărie și pentru creșterea copiilor reprezintă o contribuție la cheltuielile căsătoriei.		
88.	Veniturile din profesie	Art.342 – Fiecare soț este liber să exercite o profesie și să dispună, în condițiile legii, de veniturile încasate, cu respectarea obligațiilor ce-i revin privind cheltuielile căsătoriei.		
89.	Dreptul la compensație	Art.343 – Soțul care a participat efectiv la activitatea profesională a celuilalt soț poate obține o compensație, în măsura îmbogățirii acestuia din urmă, dacă participarea sa a depășit limitele obligației de sprijin material și ale obligației de a contribui la cheltuielile căsătoriei.		
90.	§4. Alegerea regimului matrimonial			
91.	Convenția matrimonială	Art.344 – Alegerea unui alt regim matrimonial decât cel al comunității legale se face prin încheierea unei convenții matrimoniale.		
92.	Încheierea convenției matrimoniale	Art.345 – (1) Sub sancțiunea nulității absolute, convenția matrimonială se încheie prin înscris autentificat de notarul public, cu		

	ale	<p>consimțământul tuturor părților, exprimat personal sau prin mandatar cu procură autentică, specială și având conținut predeterminat.</p> <p>(2) Convenția matrimonială încheiată înainte de căsătorie produce efecte numai de la data încheierii căsătoriei.</p> <p>(3) Convenția încheiată în timpul căsătoriei produce efecte de la data prevăzută de părți sau, în lipsă, de la data încheierii ei.</p>		
93.	Simulația convenției matrimoniale	<p>Art.346 – Actul secret, prin care se alege un alt regim matrimonial sau se modifică regimul matrimonial pentru care sunt îndeplinite formalitățile de publicitate prevăzute de lege, produce efecte numai între soți și nu poate fi opus terților de bunăcredință.</p>	<p>Cat timp, potrivit art. 345 alin. 1, neîncheierea convenției în forma autentică este sanctionată cu nulitatea absoluta a acesteia, ce se înțelege prin „act secret”? Neîndeplinirea formelor de publicitate nu confera actului caracter secret. De asemenea, potrivit art. 345 alin. 2, convenția este remisă Registrului național al regimurilor matrimoniale din oficiu de către notar – deci în ce alta situație ne putem afla în prezenta unui „act secret”?</p> <p>Autor : senator Toni Greblă</p>	
94.	Obiectul convenției matrimoniale	<p>Art.347 – (1) Prin convenția matrimonială nu se poate deroga, sub sancțiunea nulității absolute, de la dispozițiile legale privind regimul matrimonial ales, decât în cazurile anume prevăzute de lege.</p> <p>(2) De asemenea, convenția matrimonială nu poate aduce atingere egalității dintre soți, autorității părintești sau devoluțiunii succesoriale legale.</p>		

95.	Clauza de preciput	<p>Art.348 – (1) Prin convenție matrimonială se poate stipula ca soțul supraviețuitor să preia fără plată, înainte de partajul moștenirii, unul sau mai multe din bunurile comune, deținute în devălmășie sau în coproprietate.</p> <p>(2) Clauza de preciput nu este supusă raportului donațiilor, ci numai reducăunii, în condițiile legii.</p> <p>(3) Clauza de preciput nu aduce nicio atingere dreptului creditorilor comuni de a urmări, chiar înainte de încetarea comunității, bunurile ce fac obiectul clauzei.</p> <p>(4) Clauza de preciput devine caducă atunci când comunitatea încetează în timpul vieții soților sau când bunurile care au făcut obiectul ei au fost vândute la cererea creditorilor comuni.</p> <p>(5) Executarea clauzei de preciput se face în natură sau, dacă acest lucru nu este posibil, prin echivalent.</p>	<p>(2) Clauza de preciput nu este supusă raportului donațiilor și nici reducăunii liberalităților excesive.</p> <p><i>Autor:UNNPR Se menține amendamentul.</i></p> <p>(4) Clauza de preciput devine caducă atunci când comunitatea încetează în timpul vieții soților, dacă sunt comorienți ori codecedați, sau când bunurile care au făcut obiectul ei au fost vândute la cererea creditorilor comuni.</p> <p><i>Autor:UNNPR</i></p> <p>(6) Prin convenție matrimonială se poate stipula că un bun propriu al oricărui dintre soți poate constitui obiectul clauzei de preciput.</p> <p><i>Autor:UNNPR</i></p>	<p>- Clauza de preciput nu are natura juridică a liberalităților, singura condiție pentru a-și produce efectele fiind încetarea căsătoriei prin decesul unuia dintre soți.</p> <p>- Pentru precizarea situației de caducitate.</p> <p>- Pentru corelare cu reglementarea convențiilor matrimoniale în prezentul Cod.</p>
96.	Publicitatea convenției matrimoniale	<p>Art.349 – (1) Pentru a fi opozabile terților, convențiile matrimoniale se înscriu în Registrul național al regimurilor matrimoniale, ținut în format electronic de</p>	<p>Opinia noastră: Sa existe un singur registru si sa fie singurul opozabil fata de terti- vezi comentariul de la art. 328 alin. 2.</p> <p><i>Autor:senator Toni Greblă</i></p>	

Uniunea Națională a Notarilor Publici din România, potrivit legii.

(2) După autentificarea convenției matrimoniale potrivit art.345, notarul public expediază, din oficiu, un exemplar al convenției la Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.

(3) Dispozițiile alin.(2) nu exclud dreptul oricărui dintre soți de a solicita îndeplinirea formalităților de publicitate.

(4) **La cererea oricărui dintre soți și** ținând seama de natura bunurilor, convențiile matrimoniale se vor nota în cartea funciară, se vor înscrie în registrul comerțului, precum și în alte registre de publicitate prevăzute de lege. În toate aceste cazuri, neîndeplinirea formalităților de publicitate speciale nu poate fi acoperită prin înscrierea făcută în registrul național menționat la alin.(1).

(5) Orice persoană, **fără a fi ținută să justifice vreun interes**, poate cerceta registrul special menționat la alin.(1), precum și registrul convențiilor matrimoniale de la locul încheierii căsătoriei, ținut potrivit art.307, și poate solicita, în condițiile legii, eliberarea de extrase certificate sau, după caz, de copii legalizate de pe convențiile matrimoniale.

(2) După autentificarea convenției matrimoniale potrivit art.345, notarul public expediază, din oficiu, un exemplar al convenției la Uniunea Națională a Notarilor Publici din România, precum și la celelalte registre de publicitate, în condițiile alin. (4) .

Autor: MJLC

4) Ținând seama de natura bunurilor, convențiile matrimoniale se vor nota în cartea funciară, se vor înscrie în registrul comerțului, precum și în alte registre de publicitate prevăzute de lege. În toate aceste cazuri, neîndeplinirea formalităților de publicitate speciale nu poate fi acoperită prin înscrierea făcută în registrul național menționat la alin.(1).

Autor: senator Iulian Urban.

(5) Orice persoană, **fără a fi ținută să justifice vreun interes**, poate cerceta registrul special menționat la alin.(1), precum și registrul convențiilor matrimoniale de la locul încheierii căsătoriei, ținut potrivit art.307, și poate solicita, în condițiile legii, eliberarea de extrase certificate.

Autor: MJLC

- sintagma „fără a fi ținută să justifice vreun interes” trebuie înlăturată. Desigur , dacă evidența va fi în format electronic, în principiu va fi accesibilă, dar cel puțin lipsa interesului să nu fie ridicată la rang de lege.

97.	Inopozabilitatea convenției matrimoniale	<p>Art.350 – (1) Convenția matrimonială nu poate fi opusă terților cu privire la actele încheiate de aceștia cu unul dintre soți, decât dacă au fost îndeplinite formalitățile de publicitate prevăzute la art.349 sau dacă terții au cunoscut-o pe altă cale.</p> <p>(2) De asemenea, convenția matrimonială nu poate fi opusă terților cu privire la actele încheiate de aceștia cu oricare dintre soți înainte de încheierea căsătoriei.</p>	<p>Acest articol este în contradicție cu art. 349 prevede: convențiile matrimoniale pot fi opozabile prin înscriere în registru, iar art. 350 prevede: convenția matrimonială nu poate fi opusă terților cu privire la actele încheiate de aceștia cu unul dintre soți, decât dacă au fost îndeplinite formalitățile de publicitate prevăzute.</p> <p>Propunerea ar fi ca în final să rămână o singură variantă și anume cea de înregistrare în Registrul național al regimurilor matrimoniale, ținut în format electronic de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.</p> <p>Autor :senator Toni Greblă</p>	
98.	Modificarea convenției matrimoniale	<p>Art.351 - (1) Convenția matrimonială poate fi modificată înainte de încheierea căsătoriei, cu respectarea condițiilor prevăzute la art.345 și 347. Dispozițiile art.349 și 350 sunt aplicabile.</p>		
99.	Încheierea convenției matrimoniale de către minor	<p>Art.352 – (1) Minorul care a împlinit vârsta matrimonială poate încheia sau modifica o convenție matrimonială numai cu încuviințarea ocrotitorului său legal și cu autorizarea instanței tutelare.</p>	<p>Art.352 – (1) Minorul care a împlinit vârsta matrimonială poate încheia sau modifica o convenție matrimonială numai cu încuviințarea ocrotitorului său legal și cu autorizarea instanței de tutelă.</p>	

		<p>(2) În lipsa încuviințării sau a autorizării prevăzute la alin. (1), convenția încheiată de minor poate fi anulată în condițiile art. 46, care se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(3) Acțiunea în anulare nu poate fi formulată dacă a trecut un an de la încheierea căsătoriei.</p>	<p><i>Autor: Comisia</i></p>	
100.	Nulitatea convenției matrimoniale	<p>Art.353 – În cazul în care convenția matrimonială este lovită de nulitate, între soți se aplică regimul comunității legale, fără a fi afectate drepturile dobândite de terții de bună-credință.</p>	<p>Terții sunt atrași în procese covarsitoare pentru a-si dovedi buna-credinta si pentru a-si apara drepturile dobandite in mod legal.</p> <p><i>Autor: senator Toni Greblă</i></p>	
101.	Secțiunea a 2-a Regimul comunității legale			
102.	Bunurile comune	<p>Art.354 – (1) Bunurile dobândite în timpul regimului comunității legale de oricare dintre soți sunt, de la data dobândirii lor, bunuri comune în devălmășie ale soților.</p> <p>(2) Dispozițiile art.349 alin. (4) și ale art.350 sunt aplicabile în mod corespunzător.</p>	<p>Prin corelarea cu art. 349 propunem sa se inregistreze intr-un singur registru.</p> <p><i>Autor: senator Toni Greblă</i></p>	
103.	Bunuri proprii	<p>Art.355 – Nu sunt bunuri comune, ci bunuri proprii ale fiecărui soț:</p> <p>a) bunurile dobândite prin moștenire legală, legat sau donație, cu excepția cazului în care dispunătorul a prevăzut, în mod expres, că ele vor fi comune;</p> <p>b) bunurile de uz personal;</p> <p>c) bunurile destinate exercitării profesiei</p>	<p>Lit. d) nu se coreleaza cu art. 356, o data sunt</p>	

		<p>unuia dintre soți, dacă nu sunt elemente ale unui fond de comerț care face parte din comunitatea de bunuri;</p> <p>d) (fost c¹) drepturile patrimoniale de proprietate intelectuală asupra creațiilor sale și asupra semnelor distinctive pe care le-a înregistrat;</p> <p>e) (fost d) bunurile dobândite cu titlu de premiu sau recompensă, manuscritele științifice sau literare, schițele și proiectele artistice, proiectele de invenții și alte asemenea bunuri;</p> <p>f) (fost e) indemnizația de asigurare și despăgubirile pentru orice prejudiciu material sau moral adus unuia dintre soți;</p> <p>g) (fost f) bunurile, sumele de bani sau orice valori care înlocuiesc un bun propriu, precum și bunul dobândit în schimbul acestora.</p> <p>h) (fost g) fructele bunurilor proprii.</p>	<p>considerate bunuri comune alta data proprii.</p> <p>Autor: senator Toni Greblă</p> <p>d) drepturile patrimoniale de proprietate intelectuală asupra creațiilor sale și asupra semnelor distinctive pe care le-a înregistrat;</p> <p>e) bunurile dobândite cu titlu de premiu sau recompensă, manuscritele științifice sau literare, schițele și proiectele artistice, proiectele de invenții și alte asemenea bunuri;</p> <p>f) indemnizația de asigurare și despăgubirile pentru orice prejudiciu material sau moral adus unuia dintre soți;</p> <p>g) bunurile, sumele de bani sau orice valori care înlocuiesc un bun propriu, precum și bunul dobândit în schimbul acestora.</p> <p>h) fructele bunurilor proprii.</p> <p>Autor: Consiliul Legislativ</p>	<p>- potrivit normelor de tehnică legislativă</p>
104.	Veniturile din muncă și cele asimilate acestora	<p>Art.356 - Veniturile din muncă, sumele de bani cuvenite cu titlu de pensie în cadrul asigurărilor sociale și altele asemenea, precum și veniturile cuvenite în temeiul unui drept de proprietate intelectuală sunt bunuri comune, indiferent de data dobândirii lor, însă numai în cazul în care creanța privind încasarea lor devine scadentă în timpul comunității.</p>	<p>Contradicție cu art. 355 lit. d) – sa se stabileasca categoria de bunuri din care face parte, pentru ca la art. 355 lit. d) se face referire la bunuri de proprietate intelectuala care nu sunt bunuri comune ci proprii.</p> <p>Autor : senator Toni Greblă</p>	
105.	Regimul	<p>Art.357 – Fiecare soț poate folosi,</p>	<p>Art.357 – Fiecare soț poate folosi, administra și</p>	

	juridic al bunurilor proprii	administra și dispune liber de bunurile sale proprii.	dispune liber de bunurile sale proprii, în condițiile legii. Autor. D. Buda Contradicție cu art. 337 anume chiar dacă nu este bun propriu este nevoie de consimțământul celuilalt sot. Autor : senator Toni Greblă	
106.	Dovada bunurilor soților	Art.358 - (1) Calitatea de bun comun nu trebuie să fie dovedită. (2) Dovada că un bun este propriu se poate face între soți prin orice mijloc de probă. În cazul prevăzut la art. 355 lit. a), dovada se face în condițiile legii. (3) Pentru bunurile mobile dobândite anterior căsătoriei se întocmește un inventar înainte de încheierea acesteia. În lipsa inventarului, se prezumă, până la proba contrară, că bunurile sunt comune.	(3) Pentru bunurile mobile dobândite anterior căsătoriei, înainte de încheierea acesteia se întocmește un inventar de către notarul public. În lipsa inventarului, se prezumă, până la proba contrară, că bunurile sunt comune. Autor : UNNPR	Pentru a da forta juridica superioara si pentru prevenirea litigiilor.
107.	Formalități de publicitate	Art.359 – Oricare dintre soți poate cere să se facă mențiune în cartea funciară ori, după caz, în alte registre de publicitate prevăzute de lege despre apartenența unui bun la comunitate.		
108.	Actele de	Art.360 - (1) Fiecare soț are dreptul de a		

	<p>conservare, de folosință și de administrare</p>	<p>folosi bunul comun fără consimțământul expres al celuilalt soț. Cu toate acestea, schimbarea destinației bunului comun nu se poate face decât prin acordul soților.</p> <p>(2) De asemenea, fiecare soț poate încheia singur acte de conservare, acte de administrare cu privire la oricare dintre bunurile comune, precum și acte de dobândire a bunurilor comune.</p> <p>(3) În măsura în care interesele sale legate de comunitatea de bunuri au fost prejudiciate printr-un act juridic, soțul care nu a participat la încheierea actului nu poate pretinde decât daune-interese de la celălalt soț, fără a fi afectate drepturile dobândite de terți.</p>	<p>(3) Dispozițiile art. 337 rămân aplicabile. <i>Autor: senator Iulian Urban</i></p> <p>(4) În măsura în care interesele sale legate de comunitatea de bunuri au fost prejudiciate printr-un act juridic, soțul care nu a participat la încheierea actului nu poate pretinde decât daune-interese de la celălalt soț, fără a fi afectate drepturile dobândite de terții de bună-credință. <i>Autor: UNJR, CSM și Comisia</i></p>	<p>La art. 360 alin. 3 este necesară adăugarea sintagmei de bună-credință, doar drepturile acestora urmând a fi protejate.</p>
<p>109.</p>	<p>Actele de înstrăinare și de grevare</p>	<p>Art.361 – (1) Actele de înstrăinare sau de grevare cu drepturi reale având ca obiect bunurile comune nu pot fi încheiate decât cu acordul ambilor soți.</p> <p>(2) Cu toate acestea, oricare dintre soți poate dispune singur, cu titlu oneros, de bunurile mobile comune a căror înstrăinare nu este supusă, potrivit legii, anumitor formalități de publicitate. Dispozițiile</p>	<p>Neconcordanta, vezi comentariu art. 330. <i>Autor: senator Toni Greblă</i></p> <p>(2) Cu toate acestea, oricare dintre soți poate dispune singur, cu titlu oneros, de bunurile mobile comune a căror înstrăinare nu este supusă, potrivit legii, anumitor formalități de publicitate. Dispozițiile art.360 alin.(4) rămân aplicabile.</p>	

		<p>art.360 alin.(3) rămân aplicabile.</p> <p>(3) Sunt, de asemenea, exceptate de la prevederile alin.(1) darurile obișnuite.</p>	<p>Autor: Comisia.</p>	
110.	Nulitatea relativă	<p>Art.362 – Actul încheiat fără consimțământul expres al celuilalt soț, atunci când el este necesar potrivit legii, este lovit de nulitate relativă.</p> <p>(2) Terțul dobânditor care a depus diligența necesară pentru a se informa cu privire la natura bunului este apărat de efectele nulității. Dispozițiile art. 360 alin.(3) rămân aplicabile.</p>	<p>Un tert poate fi introdus in cauza cu de un alt tert fiindu-i periclitare drepturile pe care le-ar obtine potrivit legii.</p> <p>Exprimarea subiectiva „diligenta necesara” lasa la aprecierea instantei de judecata periclitand prin urmare si drepturile tertilor dobanditori, nu exista un criteriu obiectiv de apreciere a diligentei depuse.</p> <p>Autor: senator Toni Greblă</p> <p>(2) Terțul dobânditor care a depus diligența necesară pentru a se informa cu privire la natura bunului este apărat de efectele nulității. Dispozițiile art. 360 alin.(4) rămân aplicabile.</p> <p>Autor: Comisia.</p>	
111.	Aportul de bunuri comune	<p>Art.363 – (1) Bunurile comune pot face obiectul unui aport la societăți, asociații sau fundații, în condițiile legii, dispozițiile art.361 alin.(1) și 362 aplicându-se în mod corespunzător.</p> <p>(2) Pentru exercitarea drepturilor ce le revin ca asociați soții trebuie să desemneze un reprezentant comun, în condițiile legii.</p>	<p>(2) Pentru exercitarea drepturilor ce le revin ca asociați soții trebuie să desemneze un reprezentant comun, care poate fi oricare dintre ei sau un tert, în condițiile legii.</p> <p>Autor: MJLC</p>	

			(2) Se elimină. <i>Autor: Senator Adrian Țuțuianu.</i>	
112.	Regimul aporiturilor de bunuri comune	<p>Art.364 - (1) Sub sancțiunea prevăzută de art.362, nici unul dintre soți nu poate singur, fără acordul celuilalt soț, să dispună de bunurile comune ca aport la o societate civilă ori comercială sau pentru dobândirea de părți sociale ori, după caz, de acțiuni. În cazul societăților comerciale ale căror acțiuni sunt tranzacționate pe o piață organizată, soțul care nu și-a dat acordul la întrebuințarea bunurilor comune nu poate pretinde decât daune-interese de la celălalt soț, fără a fi afectate drepturile dobândite de terți.</p> <p>(2) În toate cazurile, părțile sociale sau, după caz, acțiunile sunt bunuri comune. Cu toate acestea, soțul care a devenit asociat exercită singur toate drepturile ce decurg din această calitate.</p>	<p>Art.364 - (1) Sub sancțiunea prevăzută de art.362, nici unul dintre soți nu poate singur, fără acordul celuilalt soț, să dispună de bunurile comune ca aport la o societate sau pentru dobândirea de părți sociale ori, după caz, de acțiuni. În cazul societăților comerciale ale căror acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată, soțul care nu și-a dat acordul la întrebuințarea bunurilor comune nu poate pretinde decât daune-interese de la celălalt soț, fără a fi afectate drepturile dobândite de terți.</p> <p>Autor: senator A Tuțuianu.</p>	
113.	Dispozițiile testamentare	Art.365 – Fiecare soț poate dispune prin legat de partea ce i s-ar cuveni, la încetarea căsătoriei, din comunitatea de bunuri.		
114.	Datoriile comune ale soților	Art.366 – Soții răspund cu bunurile comune pentru: a) obligațiile născute în legătură cu conservarea, administrarea sau dobândirea bunurilor comune; b) obligațiile pe care le-au contractat împreună;		

		<p>c) obligațiile asumate de oricare dintre soți pentru acoperirea cheltuielilor obișnuite ale căsătoriei.</p> <p>d) repararea prejudiciului cauzat prin însușirea, de către unul dintre soți, a bunurilor aparținând unui terț, în măsura în care, prin aceasta, au sporit bunurile comune ale soților.</p>		
115.	Răspunde rea subsidiară pentru datoriile comune	<p>Art.367 – (1) În măsura în care obligațiile comune nu au fost acoperite prin urmărirea bunurilor comune, soții răspund solidar, cu bunurile proprii. În acest caz, cel care a plătit datoria comună se subrogă în drepturile creditorului pentru ceea ce a suportat peste cota-parte ce i-ar reveni din comunitate dacă lichidarea s-ar face la data plății datoriei.</p> <p>(2) Soțul care a plătit datoria comună în condițiile alin.(1) are un drept de retenție asupra bunurilor celuilalt soț până la acoperirea integrală a creanțelor pe care acesta i le datorează.</p>		
116.	Urmărire a bunurilor comune	<p>Art.368 – (1) Bunurile comune nu pot fi urmărite de creditorii personali ai unuia dintre soți.</p> <p>(2) Cu toate acestea, după urmărirea bunurilor proprii ale soțului debitor, creditorul său personal poate cere partajul bunurilor comune, însă numai în măsura necesară pentru acoperirea creanței sale.</p> <p>(3) Bunurile astfel împărțite devin bunuri proprii.</p>		

117.	Urmărirea veniturilor din profesie	Art.369 - Veniturile din muncă ale unui soț, precum și cele asimilate acestora nu pot fi urmărite pentru datoriile comune asumate de către celălalt soț, cu excepția celor prevăzute la art.366 lit.c).	Nu vedem care este ratiunea pentru care veniturile din munca ale unui sot conform art. 356 - bunuri comune nu sunt urmarite pentru datorii comune. Autor: senator Toni Greblă A se vedea si art. 356	
118.	Lichidarea regimului comunității	Art.370 – (1) La încetarea comunității, acesta se lichidează. (2) Până la finalizarea lichidării, comunitatea subzistă atât în privința bunurilor, cât și în privința obligațiilor. (3) Când comunitatea încetează ca urmare a încetării căsătoriei, lichidarea se face între soțul supraviețuitor și moștenitorii soțului decedat. În acest caz, obligațiile soțului decedat se divid între moștenitori proporțional cu cotele ce le revin din moștenire.	Art.370 - (1) La încetarea comunității, acesta se lichidează prin hotărâre judecătorească sau act autentic notarial. Autor: UNNPR (3) Când comunitatea încetează prin decesul unuia dintre soți, lichidarea se face între soțul supraviețuitor și moștenitorii soțului decedat. În acest caz, obligațiile soțului decedat se divid între moștenitori proporțional cu cotele ce le revin din moștenire. Autor : senator Iulian Urban	Pentru a se corela această prevedere cu dispozițiile art. 373 alin (1).
119.	Efectele încetării regimului comunității	Art.371 – Dacă regimul comunității de bunuri încetează prin desfacerea căsătoriei, foștii soți rămân coproprietari în devălmășie asupra bunurilor comune până la stabilirea cotei-părți ce revine fiecăruia.		
120.	Lichidarea a comunității. Partajul	Art.372 - (1) În cadrul lichidării comunității, fiecare dintre soți preia bunurile sale proprii, după care se va proceda la partajul bunurilor comune. (2) În acest scop, se determină mai întâi cota-parte ce revine fiecărui soț, pe		

		<p>baza contribuției sale atât la dobândirea bunurilor comune, cât și la îndeplinirea obligațiilor comune. Până la proba contrară, se prezumă că soții au avut o contribuție egală.</p> <p>(3) Dispozițiile art.379 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.</p>		
121.	Partajul bunurilor comune în timpul regimului comunității	<p>Art.373 – (1) În timpul regimului comunității, bunurile comune pot fi împărțite, în tot sau în parte, prin bună învoială ori pe cale judecătorească.</p> <p>(2) Prevederile art.372 alin.(2) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(3) Bunurile atribuite fiecărui soț prin partaj devin bunuri proprii, iar bunurile neîmpărțite rămân bunuri comune.</p> <p>(4) Regimul comunității nu încetează decât în condițiile legii, chiar dacă toate bunurile comune au fost împărțite potrivit acestui articol.</p>	<p>Partajul în timpul regimului comunității</p> <p>Autor: MJLC</p>	<p>Art.373 – (1) În timpul regimului comunității, bunurile comune pot fi împărțite, în tot sau în parte, prin bună învoială, prin act autentic notarial, ori pe cale judecătorească <i>Autor: Comisia</i></p>
122.	Convenții contrare regimului comunității legale	<p>Art.374 - Orice convenție contrară dispozițiilor prezentei secțiuni este lovită de nulitate absolută, în măsura în care nu este compatibilă cu regimul comunității convenționale.</p>		
123.	Secțiunea a 3-a Regimul separației de bunuri			
124.	Regimul bunurilor	<p>Art.375 – Fiecare dintre soți este proprietar exclusiv în privința bunurilor dobândite înainte de încheierea căsătoriei, precum și a</p>		

		celor pe care le dobândește în nume propriu după această dată.		
125.	Inventarul bunurilor mobile	<p>Art.376 – (1) La adoptarea acestui regim, soții trebuie să întocmească un inventar al bunurilor mobile ce aparțin fiecăruia dintre ei la data încheierii căsătoriei.</p> <p>(2) Se poate întocmi un inventar și pentru bunurile mobile dobândite în timpul separației de bunuri.</p> <p>(3) În toate cazurile, inventarul se anexează la convenția matrimonială supunându-se, pentru opozabilitate față de terți, la aceleași formalități de publicitate ca și aceasta.</p> <p>(4) În lipsa inventarului se prezumă, până la proba contrarie, că dreptul de proprietate exclusivă aparține soțului posesor.</p> <p>(5) Dacă bunul a fost dobândit printr-un act juridic supus, potrivit legii, unei condiții de formă, de validitate ori de publicitate, dreptul de proprietate exclusivă nu se poate dovedi decât prin înscrisul care îndeplinește formele cerute de lege. Dispozițiile privind înregistrările în cartea funciară rămân aplicabile.</p>	<p>Art.376 – (1) La adoptarea acestui regim, notarul public întocmește un inventar al bunurilor mobile ce aparțin fiecăruia dintre viitorii soți, la data încheierii căsătoriei.</p> <p><i>Autor: UNNPR</i></p> <p>(3) În toate cazurile, pentru opozabilitate față de terți, inventarul se supune aceluiași formalități de publicitate ca și convenția matrimonială.</p> <p><i>Autor : UNNPR</i></p> <p>(5) Dacă bunul a fost dobândit printr-un act juridic supus, potrivit legii, unei condiții de formă pentru validitate ori unor cerințe de publicitate, dreptul de proprietate exclusivă nu se poate dovedi decât prin înscrisul care îndeplinește formele cerute de lege.</p> <p><i>Autor: MJLC/Comisia.</i></p>	<p>Notarul public are competența să autentifice convenția matrimonială, iar inventarul apare ca o necesitate în toate regimurile matrimoniale.</p> <p>Reformularea textului tinde să înlăture sintagma “se anexează”, apreciind că și inventarul ca și convenția trebuie să îndeplinească condiția de opozabilitate față de terți.</p>
126.	Bunurile proprietate comună pe cote-	Art.377 – (1) Bunurile dobândite împreună de soți aparțin acestora în proprietate comună pe cote-părți, în condițiile legii.		

	părți	(2) Dovada coproprietății se face în condițiile art.376, care se aplică în mod corespunzător.		
127.	Folosința bunurilor celuilalt soț	<p>Art.378 – (1) Soțul care se folosește de bunurile celuilalt soț fără împotrivirea acestuia din urmă are obligațiile unui uzufructuar, cu excepția celor prevăzute de art. 740, 743 și 744. El este dator să restituie numai fructele existente la data solicitării lor de către celălalt soț sau, după caz, la data încetării ori schimbării regimului matrimonial.</p> <p>(2) Dacă unul dintre soți încheie singur un act prin care dobândește un bun folosindu-se, în tot sau în parte, de bunuri aparținând celuilalt soț, acesta din urmă poate alege, în proporția bunurilor proprii folosite fără acordul său, între a reclama pentru sine proprietatea bunului achiziționat și a pretinde daune-interese de la soțul dobânditor; proprietatea nu poate fi însă reclamată decât înainte ca soțul dobânditor să dispună de bunul dobândit.</p>	<p>(2) Dacă unul dintre soți încheie singur un act prin care dobândește un bun folosindu-se, în tot sau în parte, de bunuri aparținând celuilalt soț, acesta din urmă poate alege, în proporția bunurilor proprii folosite fără acordul său, între a reclama pentru sine proprietatea bunului achiziționat și a pretinde daune-interese de la soțul dobânditor; proprietatea nu poate fi însă reclamată decât înainte ca soțul dobânditor să dispună de bunul dobândit, cu excepția cazului în care terțul dobânditor a cunoscut că bunul a fost achiziționat de către soțul vânzător prin valorificarea bunurilor celuilalt soț.</p> <p><i>Autor: UNJR</i></p>	La alin. 2 al textului nu este prevăzută excepția cazului în care terțul dobânditor a cunoscut că bunul a fost achiziționat de către soțul vânzător prin valorificarea bunurilor celuilalt soț.
128.	Răspunderea pentru obligațiile personale	<p>Art.379 – (1) Nici unul dintre soți nu poate fi ținut de obligațiile născute din acte săvârșite de celălalt soț.</p> <p>(2) Cu toate acestea, soții răspund solidar pentru obligațiile asumate de oricare dintre ei pentru acoperirea cheltuielilor obișnuite ale căsătoriei și a celor legate de creșterea și</p>		

		educarea copiilor.		
129.	Drept de retenție	Art.380 – La încetarea regimului separației de bunuri, fiecare dintre soți poate reține bunurile celuilalt până la acoperirea integrală a datoriilor pe care le au unul față de celălalt.	Art.380 – La încetarea regimului separației de bunuri, fiecare dintre soți are un drept de retenție asupra bunurilor celuilalt până la acoperirea integrală a datoriilor pe care le au unul față de celălalt. <i>Autor: deputat Daniel Buda.</i>	
130.	Secțiunea a 4-a Regimul comunității convenționale			
131.	Domeniul de aplicare	Art.381 – Regimul comunității convenționale se aplică atunci când, în condițiile și limitele prevăzute în prezenta secțiune, se derogă, prin convenție matrimonială, de la dispozițiile privind regimul comunității legale.		
132.	Obiectul convenției matrimoniale	Art.382 – În cazul în care se adoptă comunitatea convențională, convenția matrimonială se poate referi la unul sau mai multe din următoarele aspecte: a) includerea în comunitate a unor bunuri proprii dobândite înainte sau după încheierea căsătoriei, cu excepția celor prevăzute de art.355 lit.b) și c); b) restrângerea comunității la bunurile anume determinate în convenția matrimonială, indiferent dacă sunt dobândite înainte sau în timpul căsătoriei; c) obligativitatea acordului ambilor soți pentru încheierea anumitor acte de administrare; în acest caz, dacă unul din soți se află în imposibilitate de a-și exprima voința sau se opune în mod abuziv, celălalt soț poate să	c) obligativitatea acordului ambilor soți pentru încheierea anumitor acte de administrare; în acest caz, dacă unul din soți se află în imposibilitate de a-și exprima voința sau se opune în mod abuziv,	

		<p>încheie singur actul, însă numai cu încuviințarea prealabilă a instanței;</p> <p>d) includerea clauzei de preciput; executarea clauzei de preciput se face în natură sau, dacă acest lucru nu este posibil, prin echivalent, din valoarea activului net al comunității.</p>	<p>celălalt soț poate să încheie singur actul, însă numai cu încuviințarea prealabilă a instanței de tutelă;</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p> <p>e) modalități privind lichidarea comunității convenționale.</p> <p><i>Autor: UNNPR</i></p>	<p>Soții pot include în comunitate bunuri proprii, astfel încât se impune ca, în mod corelativ, să prevadă reîntoarcerea lor la regimul juridic inițial.</p>
133.	Alte dispoziții aplicabile	Art.383 – În măsura în care prin convenție matrimonială nu se prevede altfel, regimul juridic al comunității convenționale se completează cu dispozițiile legale privind regimul comunității legale.		
134.	Secțiunii a 5-a Modificarea regimului matrimonial			
135.	§1 Modificarea convențională			
136.	Condiții	<p>Art.384- (1) După cel puțin un an de la încheierea căsătoriei, soții pot, ori de câte ori doresc, să înlocuiască regimul matrimonial existent cu un alt regim matrimonial ori să îl modifice, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege pentru încheierea convențiilor matrimoniale.</p> <p>(2) Dispozițiile art. 307, 349 și 350 sunt</p>	<p>(2) Dispozițiile art. 307, 349, 350 și 376 sunt</p>	<p>Corelare text deoarece art.376 se referă doar la situația în care separația de bunuri este aleasă ca</p>

		<p>aplicabile în mod corespunzător.</p> <p>(3) Creditorii prejudiciați prin schimbarea sau lichidarea regimului matrimonial pot formula acțiunea revocatorie în termen de un an de la data la care au fost îndeplinite formalitățile de publicitate sau, după caz, de când au luat cunoștință de aceste împrejurări pe altă cale.</p> <p>(4) Creditorii prevăzuți la alin.(3) pot invoca oricând, pe cale de excepție, inopozabilitatea modificării sau lichidării regimului matrimonial făcute în fraudă intereselor lor.</p>	<p>aplicabile în mod corespunzător.</p> <p><i>Autor: UNNPR</i></p> <p>(3) Creditorii prejudiciați prin schimbarea sau lichidarea regimului matrimonial pot formula acțiunea revocatorie în termen de un an de la data la care au luat cunoștință de aceste împrejurări dar nu mai târziu de un an de la data îndeplinirii formalităților de publicitate.</p> <p><i>Autor: MJLC.</i></p> <p>(3) Creditorii prejudiciați prin schimbarea sau lichidarea regimului matrimonial pot formula acțiunea revocatorie în termen de un an de la data la care au fost îndeplinite formalitățile de publicitate sau, după caz, de când au luat cunoștință mai înainte de aceste împrejurări pe altă cale.</p> <p><i>Autor: MJLC.</i></p>	<p>regim matrimonial la data încheierii căsătoriei, iar nu și ulterior.</p>
137.		§2 Modificarea judiciară		
138.	Separ ația judici ară de bunur i	Art.385 – (1) Dacă regimul matrimonial al soților este cel al comunității legale sau convenționale, instanța, la cererea unuia dintre soți, poate pronunța separația de bunuri, atunci când celălalt soț încheie acte care pun în pericol interesele patrimoniale ale familiei.		

		<p>(2) Totodată, instanța face aplicarea art. 372 .</p> <p>(3) Dispozițiile art. 307, 349 și 350 se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>(3) Dispozițiile art. 307, 349, 350 și 376 se aplică în mod corespunzător.</p> <p><i>Autor: deputat Gheorghe Gabor.</i></p>	
139.	Efecte între soți	<p>Art.386 - (1) Separația de bunuri pronunțată de către instanță face ca regimul matrimonial anterior să înceteze, iar soților li se aplică regimul matrimonial prevăzut de art. 375 -380.</p> <p>(2) Între soți, efectele separației se produc de la data formulării cererii, cu excepția cazului în care instanța, la cererea oricăruia dintre ei, dispune ca aceste efecte să li se aplice de la data despărțirii în fapt.</p>		
140.	Efecte față de terți	<p>Art. 387 – (1) Creditorii soților nu pot cere separația de bunuri, dar pot interveni în cauză.</p> <p>(2) Dispozițiile art. 384 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.</p>		
141.	<p>CAPITOLUL VII Desfacerea căsătoriei</p>			
142.	<p>Secțiunea 1 Cazurile de divorț</p>			
143.	<p>§1. Dispoziții generale</p>			
144.	Motiv ele de divorț	<p>Art.388 – Divorțul poate avea loc:</p> <p>a) prin acordul soților, la cererea ambilor soți sau a unuia dintre soți acceptată de celălalt</p>		

		soț; b) atunci când, din cauza unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav vătămăte și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă; c) la cererea unuia dintre soți, după o separare în fapt care a durat cel puțin cinci ani ; d) la cererea oricăruia dintre soți, dacă starea sănătății unuia dintre ei face imposibilă continuarea căsătoriei.	c) la cererea unuia dintre soți, după o separare în fapt care a durat cel puțin un an ; <i>Autori: deputații Gheorghe Gabor și Daniel Buda.</i> d) la cererea aceluia dintre soți a cărui stare de sănătate face imposibilă continuarea căsătoriei. <i>Autor: senator Iulian Urban.</i>	
145.		§ 2.Divorțul prin acordul soților pe cale judiciară		Soluția propusă corespunde noii viziuni a Codului civil în privința relațiilor dintre soți. Notarul public este un profesionist în domeniul dreptului, în competența căruia intră procedurile necontencioase, și vine în sprijinul oficiilor de stare civilă, pentru degrevarea de unele sarcini nejustificate. Art.390-393 se modifica în consecință.
146.	Condiții	Art.389 – (1) Divorțul prin acordul soților poate fi pronunțat indiferent de data încheierii căsătoriei și indiferent dacă există sau nu copii minori rezultați din căsătorie. (2) Divorțul prin acordul soților nu poate fi admis dacă unul dintre soți este pus sub interdicție. (3) Instanța este obligată să verifice		

		existența consimțământului liber și neviciat al fiecărui soț.		
147.		§ 3. Divorțul prin acordul soților pe cale administrativă	§ 3. Divorțul prin acordul soților pe cale administrativă sau prin procedură notarială . UNNPR.	
148.	Condiții	Art.390 – (1) Dacă soții sunt de acord cu divorțul, și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați, ofițerul de stare civilă de la locul căsătoriei sau al ultimei locuințe comune a soților poate constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților, eliberându-le un certificat de divorț, potrivit legii. (2) Dispozițiile art.389 alin.(2) rămân aplicabile.	Art.390 – (1) Dacă soții sunt de acord cu divorțul, și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați, primarul de la locul căsătoriei sau al ultimei locuințe comune a soților poate constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților, eliberându-le un certificat de divorț, potrivit legii. <i>Autor: Ministerul Administrației și Internelor</i> Art.390 –(1) Dacă soții sunt de acord cu divorțul și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați, ofițerul de stare civilă sau notarul public de la locul căsătoriei sau al ultimei locuințe comune a soților poate constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților, eliberându-le un certificat de divorț, potrivit legii. <i>Autor: UNNPR</i>	- în vederea corelării cu dispozițiile Legii administrației publice locale, nr.215/2001 - Rațiunile modificării sunt expuse la modificarea titlului subsecțiunii.
149.	Procedură	Art.391 – (1) Cererea de divorț se depune de soți împreună. Ofițerul de stare civilă înregistrează cererea, le dă soților sfaturi de împăcare și le acordă un termen de două luni în acest scop.	Art.391 – (1) Cererea de divorț se depune de soți împreună. Primarul înregistrează cererea, le dă soților sfaturi de împăcare și le acordă un termen de două luni în acest scop. <i>Autor M.A.I.</i>	- în vederea corelării cu dispozițiile art.68 alin.(1) din Legea administrației publice locale, nr.215/2001, cu modificările și completările ulterioare, propunem înlocuirea

			<p>Art.391 – (1) Cererea de divorț se depune de soți împreună. Ofițerul de stare civilă <i>sau notarul public</i> înregistrează cererea și le acordă un termen de 30 de zile pentru eventuala retragere a cererii de divorț.</p> <p><i>Autor : UNNPR Mate Andras Levente și Daniel Buda</i></p>	<p>termenului „decizie” cu termenul „dispoziție”.</p> <p>- Pentru corelare cu modificările aduse art.390.</p>
150.	(2) La expirarea acestui termen, ofițerul de stare civilă verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat.	<p>(2) La expirarea acestui termen primarul verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat.</p> <p><i>Autor: M.A.I.</i></p> <p>(2) La expirarea acestui termen, ofițerul de stare civilă <i>sau, după caz, notarul public</i> verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat.</p> <p><i>Autor: UNNPR</i></p>		
151.	(3) Dacă soții stăruie în divorț, ofițerul de stare civilă eliberează certificatul de divorț fără să facă vreo mențiune cu privire la culpa soților.	<p>(3) Dacă soții stăruie în divorț, primarul eliberează certificatul de divorț fără să facă vreo mențiune cu privire la culpa soților.</p> <p><i>Autor: M.A.I.</i></p> <p>(3) Dacă soții stăruie în divorț, ofițerul de stare civilă <i>sau, după caz, notarul public</i> eliberează certificatul de divorț fără să facă vreo mențiune cu privire la culpa soților.</p> <p><i>Autor: UNNPR</i></p>		

152.		<p>(4) Dispozițiile art. 398 alin.(1) și alin.(3) se aplică în mod corespunzător. Dacă soții nu se înțeleg asupra numelui de familie pe care să îl poarte după divorț, ofițerul de stare civilă emite o decizie de respingere a cererii de divorț și îndrumă soții să se adreseze instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 389.</p>	<p>(4) Dispozițiile art. 398 alin.(1) și alin.(3) se aplică în mod corespunzător. Dacă soții nu se înțeleg asupra numelui de familie pe care să îl poarte după divorț, primarul emite o dispoziție de respingere a cererii de divorț și îndrumă soții să se adreseze instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 389.</p> <p><i>Autor: Ministerul Administrației și Internelor</i></p> <p>(4) Dispozițiile art. 398 alin.(1) și alin.(3) se aplică în mod corespunzător. Dacă soții nu se înțeleg asupra numelui de familie pe care să îl poarte după divorț, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public emite o dispoziție de respingere a cererii de divorț și îndrumă soții să se adreseze instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 389.</p> <p><i>Autor: UNNPR</i></p>	
153.		<p>(5) Soluționarea cererilor privind alte efecte ale divorțului, asupra cărora soții nu se înțeleg, sunt de competența instanței judecătorești.</p>	<p>(5) Soluționarea cererilor privind alte efecte ale divorțului sunt de competența instanței judecătorești.</p> <p><i>Autor: MJLC</i></p>	
154.	Mențiune a în actul de căsătorie	<p>Art. 392 – (1) Când cererea de divorț este depusă la primăria unde s-a încheiat căsătoria, ofițerul de stare civilă, după emiterea certificatului de divorț, face cuvenita mențiune în actul de căsătorie.</p> <p>(2) În cazul depunerii cererii la o altă primărie, potrivit art. 390 alin.(1), ofițerul</p>	<p>Art. 392 – (1) Când cererea de divorț este depusă la primăria unde s-a încheiat căsătoria, primarul, după emiterea certificatului de divorț, face cuvenita mențiune în actul de căsătorie.</p> <p>(2) În cazul depunerii cererii la o altă primărie, potrivit art. 390 alin.(1), primarul emite certificatul de divorț și înaintează, de</p>	

		<p>de stare civilă emite certificatul de divorț și înaintează, de îndată, o copie certificată de pe acesta la primăria locului unde s-a încheiat căsătoria, spre a se face mențiune în actul de căsătorie.</p>	<p>îndată, o copie certificată de pe acesta la primăria locului unde s-a încheiat căsătoria, spre a se face mențiune în actul de căsătorie.</p> <p><i>Autor: Ministerul Administrației și Internelor</i></p> <p>(2) În cazul depunerii cererii la primăria în a cărei rază teritorială soții au avut ultima locuință comună ofițerul de stare civilă emite certificatul de divorț și înaintează, de îndată, o copie certificată de pe acesta la primăria locului unde s-a încheiat căsătoria, spre a se face mențiune în actul de căsătorie.</p> <p>Autor: MJLC</p> <p>(3) În cazul constatării divorțului de către notarul public, acesta emite certificatul de divorț și înaintează, de îndată, o copie certificată de pe acesta la primăria locului unde s-a încheiat căsătoria, spre a se face mențiune în actul de căsătorie.</p> <p><i>Autor : UNNPR</i></p>	<p>Pentru corelare cu modificările aduse art.390 și 391.</p>	
155.	Refuzul ofițerului de stare civilă	<p>Art. 393 – (1) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile art. 390 ofițerul de stare civilă emite o decizie de respingere a cererii de divorț.</p>	<p>Refuzul ofițerului de stare civilă sau notarului public</p> <p><i>Autor :</i></p>	<p>Art. 393 – (1) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile art. 390 primarul emite o dispoziție de respingere a cererii de divorț.</p> <p><i>Autor: Ministerul Administrației și Internelor</i></p>	<p>- Pentru corelare cu modificările aduse art.390, 391 si 392.</p>

			<p><i>UNNPR</i></p> <p>Art. 393 – (1) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile art. 390 ofițerul de stare civilă <i>sau, după caz, notarul public</i> emite o dispoziție de respingere a cererii de divorț.</p> <p><i>Autor: UNNPR</i></p> <p>Art. 393 – (1) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 390, ofițerul de stare civilă emite o dispoziție de respingere a cererii de divorț.</p> <p><i>Autor : MJLC</i></p>	
156.	(2) Împotriva refuzului ofițerului de stare civilă nu există cale de atac, dar soții se pot adresa cu cererea de divorț instanței de judecată, pentru a dispune desfacerea căsătoriei prin acordul lor sau în baza unui alt temei prevăzut de lege.	(2) Împotriva refuzului primarului nu există cale de atac, dar soții se pot adresa cu cererea de divorț instanței de judecată, pentru a dispune desfacerea căsătoriei prin acordul lor sau în baza unui alt temei prevăzut de lege.	<p><i>Autor: Ministerul Administrației și Internelor</i></p> <p>(2) Împotriva refuzului ofițerului de stare civilă <i>sau notarului public</i> nu există cale de atac, dar soții se pot adresa cu cererea de divorț instanței de judecată, pentru a dispune desfacerea căsătoriei prin acordul lor sau în baza unui alt temei prevăzut de lege.</p> <p><i>Autor: UNNPR</i></p>	

157.		(3) Pentru daunele suferite prin refuzul abuziv al ofițerului de stare civilă de a constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților și de a emite certificatul de divorț, oricare dintre soți se poate adresa, pe cale separată, instanței competente.	<p>(3) Pentru daunele suferite prin refuzul abuziv al primarului de a constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților și de a emite certificatul de divorț, oricare dintre soți se poate adresa, pe cale separată, instanței competente.</p> <p><i>Autor: Ministerul Administrației și Internelor</i></p> <p>(3) Pentru daunele suferite prin refuzul abuziv al ofițerului de stare civilă sau notarului public de a constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților și de a emite certificatul de divorț, oricare dintre soți se poate adresa, pe cale separată, instanței competente.</p> <p><i>Autor : UNNPR</i></p> <p>(3) Pentru repararea prejudiciului prin refuzul abuziv al ofițerului de stare civilă de a constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților și de a emite certificatul de divorț, oricare dintre soți se poate adresa, pe cale separată, instanței competente.</p> <p><i>Autor : MJLC</i></p>		
158.	§ 4. Divorțul din culpă				
159.	Condițiile divorțului din culpă	Art. 394 – (1) În cazul prevăzut de art. 388 lit. b), divorțul se poate pronunța dacă instanța stabilește culpa soțului pârât în destrămarea căsătoriei. Cu toate acestea,	Condițiile <i>Autor: MJLC</i>	Art. 394 –(1) În cazul prevăzut de art. 388 lit. b), divorțul se poate pronunța dacă instanța stabilește culpa unuia dintre	Daca s-a introdus, potrivit art. 403, posibilitatea unei compensatii financiare achitate de sotul vinovat de

	<p>dacă din probele administrate rezultă culpa ambilor soți, instanța poate pronunța divorțul din culpa lor comună, chiar dacă numai unul dintre ei a făcut cerere de divorț.</p> <p>(2) În cazul prevăzut de art. 388 lit. c), divorțul se pronunță din culpa exclusivă a soțului reclamant, cu excepția cazului în care pârâtul se declară de acord cu divorțul, când</p>		<p>soți în destrămarea căsătoriei. Cu toate acestea, dacă din probele administrate rezultă culpa ambilor soți, instanța poate pronunța divorțul din culpa lor comună, chiar dacă numai unul dintre ei a făcut cerere de divorț. <i>Daca culpa aparține în totalitate reclamantului, sunt aplicabile prevederile art. 403 cod civil.</i></p> <p>Autor: UNJR</p> <p>Art. 394 – (1) În cazul prevăzut de art. 388 lit. b), divorțul se poate pronunța dacă instanța stabilește culpa soțului pârât în destrămarea căsătoriei. Cu toate acestea, în cazul în care din probele administrate rezultă culpa ambilor soți, instanța poate pronunța divorțul din culpa lor comună, chiar dacă numai unul dintre ei a făcut cerere de divorț.</p> <p>Autor: MJLC</p> <p>Alin.2) se elimină</p>	<p>desfacerea casatoriei, atunci mi se pare normal ca art. 388 pct. b - desfacerea casatoriei din culpa - sa fie aplicabil si in cazul in care sotul reclamant este singurul vinovat de desfacerea casatoriei. Trebuie sa i se recunoasca sotului, chiar vinovat, posibilitatea de a pune capat unei casatorii care este formala</p>
--	---	--	---	--

		divorțul se pronunță fără a se face mențiune despre culpa soților.		<i>Autor: UNBR- Baroul București</i> (2) În ipoteza prevăzută de art. 388 lit. c), divorțul se pronunță din culpa exclusivă a soțului reclamant, cu excepția situației în care pârâtul se declară de acord cu divorțul, când acesta se pronunță fără a se face mențiune despre culpa soților. Autor: MJLC	
160.	Continuarea acțiunii de divorț	Art.395 – (1) În cazul prevăzut de art. 394 alin. (1), dacă soțul reclamant decedează în timpul procesului, moștenitorii săi pot continua acțiunea de divorț. (2) Acțiunea continuată de moștenitori este admisă numai dacă instanța constată culpa exclusivă a soțului pârât.	Art. 395 - se elimină <i>Autor: senator Iulian Urban, Consiliu Legislativ și C S M</i>	Art.395 – (1) În situația prevăzută de art. 394 alin. (1), dacă soțul reclamant decedează în timpul procesului, moștenitorii săi pot continua acțiunea de divorț. Autor: MJLC	
161.		§5. Divorțul din cauza stării sănătății unui soț			
162.	Condițiile divorțului	Art. 396 – (1) În cazul prevăzut de art. 388 lit. d), desfacerea căsătoriei se pronunță fără a se face mențiune despre culpa soților.		Art. 396 - În cazul prevăzut de art. 388 lit. d), desfacerea căsătoriei se pronunță fără a se face mențiune despre culpa	

		(2) Cu toate acestea, căsătoria nu poate fi desfăcută din cauza stării sănătății soțului pârât dacă divorțul ar putea produce pentru acesta consecințe grave, care să necesite sprijinul celuilalt soț și, astfel, să impună menținerea căsătoriei.	soților. Autor: MJLC	
163.	Secțiunea a 2-a Efectele divorțului			
164.	§1. Data desfacerii căsătoriei			
165.	Data desfacerii căsătoriei	Art. 397 - (1) Căsătoria este desfăcută din ziua când hotărârea prin care s-a pronunțat divorțul a rămas definitivă. (2) Prin excepție, dacă acțiunea de divorț este continuată de moștenitorii soțului reclamant, potrivit art. 395, căsătoria se socotește desfăcută la data decesului. (3) În cazul prevăzut de art. 390, căsătoria este desfăcută pe data eliberării certificatului de divorț.	Se elimină dacă se elimină art. 395	
166.	§2. Efectele divorțului cu privire la raporturile nepatrimoniale dintre soți			
167.	Numele de familie după căsătorie	Art.398 – (1) La desfacerea căsătoriei prin divorț, soții pot conveni să păstreze numele purtat în timpul căsătoriei. Instanța ia act de această înțelegere prin hotărârea de divorț. (2) Pentru motive temeinice, justificate de interesul unuia dintre soți sau de interesul superior al copilului, instanța poate să	(2) Pentru motive temeinice, justificate de interesul unuia dintre soți sau de interesul superior al copilului, instanța va încuviința ca	

		<p>încuviințeze ca soții să păstreze numele purtat în timpul căsătoriei, chiar în lipsa unei înțelegeri între ei.</p> <p>(3) Dacă nu a intervenit o înțelegere sau dacă instanța nu a dat încuviințarea, fiecare dintre foștii soți poartă numele dinaintea căsătoriei.</p>	<p>soții să păstreze numele purtat în timpul căsătoriei, chiar în lipsa unei înțelegeri între ei.</p> <p><i>Autor: Gheorghe Gabor</i></p>	
168.	Drepturile soțului divorțat	<p>Art.399 – (1) Divorțul este considerat pronunțat împotriva soțului din a cărui culpă exclusivă s-a desfășurat căsătoria.</p> <p>(2) Soțul împotriva căruia a fost pronunțat divorțul pierde drepturile pe care legea sau convențiile încheiate anterior cu terții le atribuie soțului divorțat.</p> <p>(3) Aceste drepturi nu sunt pierdute în cazul culpei comune sau al divorțului prin acordul soților.</p>	<p>Alin.2) se elimină</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban</i></p> <p>(2) Soțul împotriva căruia a fost pronunțat divorțul pierde drepturile pe care legea sau convențiile încheiate anterior cu terții le atribuie acestuia.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	
169.	§3. Efectele divorțului cu privire la raporturile patrimoniale dintre soți			
170.	I. Efecte cu privire la regimul matrimonial			
171.	Încetarea regimului matrimonial	<p>Art.400 – (1) Regimul matrimonial încetează între soți la data introducerii cererii de divorț.</p> <p>(2) Cu toate acestea, oricare dintre soți</p>	<p>Art.400 – (1) În cazul divorțului, regimul matrimonial încetează între soți la data introducerii cererii de divorț.</p> <p><i>Autori: Mate Andras, Daniel Buda și Bogdan Ciucă</i></p>	

		<p>sau amândoi, împreună, în cazul divorțului prin acordul lor, pot cere instanței de divorț să constate că regimul matrimonial a încetat de la data separației în fapt.</p> <p>(3) Prevederile acestui articol se aplică în mod corespunzător și în cazul divorțului prevăzut de art. 390.</p>		
172.	Actele încheiate în fraudă celuilalt soț	<p>Art.401 – (1) Actele menționate la art. 361 alin. (2), precum și actele din care se nasc obligații în sarcina comunității, încheiate de unul dintre soți după data introducerii cererii de divorț sunt lovite de nulitate relativă, dacă au fost făcute în fraudă celuilalt soț.</p> <p>(2) Dispozițiile art. 360 alin. (3) rămân aplicabile.</p>		
173.	Opozabilitatea față de terți	<p>Art.402 – (1) Hotărârea judecătorească prin care s-a pronunțat divorțul și, după caz, certificatul de divorț, prevăzut de art.390 sunt opozabile față de terți, în condițiile legii.</p> <p>(2) Dispozițiile art.307, 349 și 350 sunt aplicabile în mod corespunzător, inclusiv în cazul prevăzut de art.390.</p>		
174.	II. Dreptul la despăgubiri			
175.	Acordarea despăgubirilor	<p>Art.403 – Soțul nevinovat, care suferă un prejudiciu material sau moral prin desfacerea căsătoriei, poate cere soțului</p>	<p>Art.403 se elimină Autor: UNBR- Baroul București și senator Iulian Urban</p> <p>Art.403 – Soțul nevinovat, care suferă un prejudiciu material prin desfacerea căsătoriei, poate cere soțului vinovat să-l despăgubească.</p>	

		<p>vinovat să-l despăgubească. Instanța tutelară soluționează cererea prin hotărârea de divorț.</p>	<p>Instanța de tutelă soluționează cererea prin hotărârea de divorț <i>Autor: deputat Gheorghe Gabor</i></p> <p>Art.403 – Distinct de dreptul la prestația compensatorie prevăzut la art. 405, soțul nevinovat, care suferă un prejudiciu prin desfacerea căsătoriei, poate cere soțului vinovat să-l despăgubească. Instanța de tutelă soluționează cererea prin hotărârea de divorț.</p> <p><i>Autor: Consiliu Legislativ și deputat Ciprian Dobre</i></p>	
176.	III. Obligația de întreținere între foștii soți			
177.	Obligația de întreținere	<p>Art.404 – (1) Prin desfacerea căsătoriei, obligația de întreținere între soți încetează.</p> <p>(2) Soțul divorțat are dreptul la întreținere, dacă se află în nevoie din pricina unei incapacități de muncă survenite înainte de căsătorie, ori în timpul căsătoriei; el are drept la întreținere și atunci când incapacitatea se ivește în decurs de un an de la desfacerea căsătoriei, însă numai dacă incapacitatea se datorează unei împrejurări în legătură cu căsătoria.</p> <p>(3) Întreținerea datorată potrivit dispozițiilor alin.(2) se stabilește până la o pătrime din venitul net al soțului obligat la plata ei, în raport cu mijloacele sale și cu starea de nevoie a soțului creditor. Această întreținere, împreună cu întreținerea datorată</p>	<p>Art.404 – (1) Prin desfacerea căsătoriei, obligația de întreținere între soți încetează.</p> <p>(2) Soțul divorțat are dreptul la întreținere, dacă se află în nevoie din pricina unei incapacități de muncă survenite înainte de căsătorie, ori în timpul căsătoriei. El are drept la întreținere și atunci când incapacitatea se ivește în decurs de un an de la desfacerea căsătoriei, însă numai dacă incapacitatea este cauzată de o împrejurare în legătură cu căsătoria.</p> <p>(3) Întreținerea datorată potrivit dispozițiilor alin.(2) se stabilește până la o pătrime din venitul net al celui obligat la plata ei, în raport cu mijloacele sale și cu starea de nevoie a creditorului. Această întreținere, împreună cu</p>	

		<p>copiilor, nu va putea depăși o treime din venitul net al soțului obligat la plată.</p> <p>(4) Când divorțul este pronunțat din culpa exclusivă a unuia dintre soți, acesta nu beneficiază de prevederile alin.(2) și (3) decât timp de un an de la desfacerea căsătoriei.</p> <p>(5) În afara altor cazuri prevăzute de lege, obligația de întreținere încetează prin recăsătorirea soțului îndreptățit sau în cazul în care soțul îndreptățit trăiește în stare notorie de concubinaj.</p>	<p>întreținerea datorată copiilor, nu va putea depăși jumătate din venitul net al celui obligat la plată.</p> <p>(4) Când divorțul este pronunțat din culpa exclusivă a unuia dintre soți, acesta nu beneficiază de prevederile alin.(2) și (3) decât timp de un an de la desfacerea căsătoriei.</p> <p>(5) În afara altor cazuri prevăzute de lege, obligația de întreținere încetează prin recăsătorirea celui îndreptățit sau în cazul în care este notoriu că acesta trăiește în stare de concubinaj.</p> <p><i>Autor: MJLC</i></p>	
178.	IV. Prestația compensatorie		<p>IV. Prestația compensatorie - Se elimină.</p> <p><i>Autor: senator Adrian Țuțuianu.</i></p>	
179.	Condițiile prestației compensatorii	<p>Art.405 – (1) În cazul în care divorțul este pronunțat din culpa comună a soților sau fără a se stabili culpa lor, oricare dintre ei poate beneficia de o prestație compensatorie, care să compenseze, în măsura în care este posibil, diferențele importante pe care divorțul le-ar determina în modul de viață al celui care o solicită; de asemenea, prestația compensatorie poate fi cerută de soțul reclamant atunci când divorțul se pronunță din culpa exclusivă a soțului pârât.</p> <p>(2) Soțul care solicită prestația compensatorie nu poate cere de la fostul său</p>	<p>Art.405 - Se elimină.</p> <p><i>Autor: UNBR- Baroul București</i></p>	

		soț și pensie de întreținere, în condițiile art. 404 .		
180.	Stabilirea prestației compensatorii	<p>Art.406 – (1) Prestația compensatorie nu se poate solicita decât odată cu desfacerea căsătoriei.</p> <p>(2) La stabilirea prestației compensatorii se ține seama atât de resursele soțului care o solicită, cât și de mijloacele celuilalt soț din momentul divorțului, de efectele pe care le are sau le va avea lichidarea regimului matrimonial, precum și de orice alte împrejurări previzibile de natură să le modifice, cum ar fi vârsta și starea de sănătate a soților, contribuția la creșterea copiilor minori pe care a avut-o și urmează să o aibă fiecare soț, pregătirea profesională, posibilitatea de a desfășura o activitate producătoare de venituri și altele asemenea.</p>	<p>Art.406 se elimină</p> <p><i>Autor: UNBR- Baroul București</i></p> <p>(2) La stabilirea prestației compensatorii se ține seama atât de resursele soțului care o solicită, cât și de mijloacele celuilalt soț din momentul divorțului, de efectele pe care le are sau le va avea lichidarea regimului matrimonial asupra acestora, precum și de orice alte împrejurări previzibile de natură să le modifice, cum ar fi vârsta și starea de sănătate a soților, contribuția la creșterea copiilor minori pe care a avut-o și urmează să o aibă fiecare soț, pregătirea profesională, posibilitatea de a desfășura o activitate producătoare de venituri și altele asemenea.</p> <p><i>Autor: MJLC</i></p>	
181.	Forma prestației compensatorii	<p>Art.407 – (1) Prestația compensatorie poate fi stabilită în bani, sub forma unei sume globale sau a unei rente viagere, ori în natură, sub forma uzufructului asupra unor bunuri mobile sau imobile care aparțin debitorului.</p> <p>(2) Renta poate fi stabilită într-o cotă procentuală din venitul debitorului sau într-o sumă de bani determinată.</p>	<p>Art.407 se elimină</p> <p><i>Autor: UNBR- Baroul București</i></p>	

		(3) Renta și uzufructul se pot constitui pe toată durata vieții celui care solicită prestația compensatorie sau pentru o perioadă mai scurtă, care se stabilește prin hotărârea de divorț.		
182.	Garanții	Art.408 – Instanța, la cererea soțului creditor, poate obliga pe soțul debitor să constituie o garanție reală sau să dea cauțiune pentru a asigura executarea rentei.	Art.408 se elimină <i>Autor: UNBR- Baroul București</i> Art.408 – La cererea soțului creditor, instanța poate obliga pe soțul debitor să constituie o garanție pentru a asigura executarea rentei. <i>Autor: MJLC</i>	
183.	Modificarea prestației compensatorii	Art.409 – (1) Instanța poate mări sau micșora prestația compensatorie, dacă se modifică, în mod semnificativ, mijloacele debitorului și resursele creditorului. (2) În cazul în care prestația compensatorie constă într-o sumă de bani, aceasta se indexează de drept, trimestrial, în funcție de rata inflației.	Art.409 se elimină <i>Autor: UNBR- Baroul București</i> (2) În cazul în care prestația compensatorie constă într-o sumă de bani, aceasta se indexează de drept, anual , în funcție de rata inflației. <i>Autor: MJLC</i>	
184.	Încetarea prestației compensatorii	Art.410 – Prestația compensatorie încetează prin decesul unuia dintre soți, prin recăsătorirea soțului creditor, precum și atunci când acesta obține resurse de natură să îi asigure condiții de viață asemănătoare celor din timpul căsătoriei.	Art.410 se elimină <i>Autor: UNBR- Baroul București</i> Art.410 – Prestația compensatorie încetează prin decesul unuia dintre foștii soți, prin recăsătorirea creditorului, precum și atunci când acesta obține resurse de natură să îi asigure condiții de viață	

asemănătoare celor din timpul căsătoriei.

Autor: MJLC

1.	§4. Efectele divorțului cu privire la raporturile dintre părinți și copiii lor minori		
2.	Raporturile dintre părinții divorțați și copiii lor minori	<p>Art.411 - (1) Instanța tutelară hotărăște, o dată cu pronunțarea divorțului, asupra raporturilor dintre părinții divorțați și copiii lor minori, ținând seama de interesul superior al copiilor, de concluziile raportului de anchetă psiho-socială, precum și, dacă este cazul, de învoiala părinților, pe care îi ascultă.</p> <p>(2) Ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie, dispozițiile art.281 fiind aplicabile.</p>	<p>Art.411 - (1) Instanța de tutelă hotărăște, o dată cu pronunțarea divorțului, asupra raporturilor dintre părinții divorțați și copiii lor minori, ținând seama de interesul superior al copiilor, de concluziile raportului de anchetă psiho-socială, precum și, dacă este cazul, de învoiala părinților, pe care îi ascultă.</p> <p><i>Autor : Comisia.</i></p> <p>(2) Dispozițiile art.281 sunt aplicabile. <i>Autor :deputat Daniel Buda</i></p>
3.	Exercitarea autorității părintești de către ambii părinți	<p>Art. 412 – După divorț, autoritatea părintească revine în comun ambilor părinți, afară de cazul în care instanța decide altfel.</p>	
4.	Exercitarea autorității părintești	<p>Art. 413 - (1) Dacă există motive întemeiate, având în vedere interesul superior al copilului, instanța hotărăște ca autoritatea părintească să</p>	

	de către un singur părinte	<p>fie exercitată numai de către unul dintre părinți.</p> <p>(2) Celălalt părinte păstrează dreptul de a veghea asupra modului de creștere și educare a copilului, precum și dreptul de a consimți la adopția sau la căsătoria acestuia.</p>		
5.	Exercitarea autorității părintești de către alte persoane	<p>Art. 414 – (1) În mod excepțional, instanța tutelară poate hotărî plasamentul copilului la o rudă sau la o altă familie ori persoană, cu consimțământul acestora sau într-o instituție de ocrotire. Acestea exercită numai drepturile și îndatoririle care revin părinților cu privire la persoana copilului.</p> <p>(2) Instanța stabilește dacă drepturile cu privire la bunurile copilului se exercită de către părinți în comun sau revin unuia dintre ei.</p>	<p>Art 414 –(1) În mod excepțional, instanța de tutelă poate hotărî plasamentul copilului la o rudă sau la o altă familie ori persoană, cu consimțământul acestora sau într-o instituție de ocrotire. Acestea exercită drepturile și îndatoririle care revin părinților cu privire la persoana și la bunurile copilului.</p> <p><i>Autor: UNBR și Comisia.</i></p> <p>(2) Instanța stabilește dacă drepturile cu privire la bunurile copilului se exercită de către părinți în comun sau de către unul dintre ei.</p> <p><i>Autor : Consiliul Legislativ.</i></p>	
6.	Locuința copilului după divorț	<p>Art.415 – (1) În lipsa înțelegerii dintre părinți sau dacă aceasta este contrară interesului superior al copilului, instanța tutelară stabilește, o dată cu pronunțarea divorțului, locuința copilului minor la părintele cu care locuiește în mod statornic.</p> <p>(2) Dacă până la divorț copilul a locuit cu</p>	<p>Art.415 – (1) În lipsa înțelegerii dintre părinți sau dacă aceasta este contrară interesului superior al copilului, instanța de tutelă stabilește, o dată cu pronunțarea divorțului, locuința copilului minor.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p>	

		<p>ambii părinți, instanța îi stabilește locuința la unul dintre ei, ținând seama de interesul său superior.</p> <p>(3) În mod excepțional, și numai dacă este în interesul superior al copilului, instanța poate stabili locuința acestuia la bunici sau la alte rude ori persoane, cu consimțământul acestora, ori la o instituție de ocrotire. Acestea exercită supravegherea copilului și îndeplinesc toate actele obișnuite privind sănătatea, educația și învățătura sa.</p>		
7.	Drepturile părintelui separat de copil	<p>Art. 416 - (1) În cazurile prevăzute de art.415, părintele sau, după caz, părinții separați de copilul lor, au dreptul de a avea legături personale cu acesta.</p> <p>(2) În caz de neînțelegere între părinți, instanța tutelară decide cu privire la modalitățile de exercitare a acestui drept. Ascultarea copilului este obligatorie, art.281 fiind aplicabil.</p>	<p>(2) În caz de neînțelegere între părinți, instanța de tutelă decide cu privire la modalitățile de exercitare a acestui drept. Ascultarea copilului este obligatorie, art.281 fiind aplicabil.</p> <p><i>Autor : Comisia.</i></p>	
8.	Stabilirea contribuției părinților	<p>Art. 417 – (1) Instanța tutelară, prin hotărârea de divorț, stabilește contribuția fiecărui părinte la cheltuielile de creștere, educare, învățatură și pregătire profesională a copiilor.</p> <p>(2) Dispozițiile Titlului V privind obligația de întreținere se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>Art. 417 – (1) Instanța de tutelă, prin hotărârea de divorț, stabilește contribuția fiecărui părinte la cheltuielile de creștere, educare, învățatură și pregătire profesională a copiilor.</p> <p><i>Autor : Comisia.</i></p>	

9.	Modificare a măsurilor luate cu privire la copil	<u>Art. 418</u> - În cazul schimbării împrejurărilor, instanța tutelară poate modifica măsurile cu privire la drepturile și îndatoririle părinților divorțați față de copii lor minori, la cererea oricărui dintre părinți sau a unui alt membru de familie, a copilului, a instituției de ocrotire, a instituției publice specializate pentru protecția copilului sau a procurorului.	<u>Art. 418</u> - În cazul schimbării împrejurărilor, instanța de tutelă poate modifica măsurile cu privire la drepturile și îndatoririle părinților divorțați față de copii lor minori, la cererea oricărui dintre părinți sau a unui alt membru de familie, a copilului, a instituției de ocrotire, a instituției publice specializate pentru protecția copilului sau a procurorului. <i>Autor : Comisia.</i>	
10.	Raporturile dintre părinți și copiii lor minori în alte cazuri	<u>Art. 419</u> – În cazul prevăzut de art. 309 alin.(2), instanța hotărăște asupra raporturilor dintre părinți și copiii lor minori, dispozițiile art.411-418 fiind aplicabile în mod corespunzător.		
11.	TITLUL III Rudenia			
12.	CAPITOLUL I Dispoziții generale			
13.	Noțiune	<u>Art. 420</u> – (1) Rudenia firească este legătura bazată pe descendența unei persoane dintr-o altă persoană sau pe faptul că mai multe persoane au un ascendent comun. (2) Rudenia civilă este legătura rezultată din adopția încheiată în condițiile prevăzute de lege.		

14.	Rudenia în linie dreaptă sau colaterală	<p>Art. 421 - (1) Rudenia este în linie dreaptă în cazul descendenței unei persoane dintr-o altă persoană și poate fi ascendentă sau descendentă.</p> <p>(2) Rudenia este în linie colaterală atunci când rezultă din faptul că mai multe persoane au un ascendent comun.</p> <p>(3) Gradul de rudenie se stabilește astfel:</p> <p>a) în linie dreaptă, după numărul nașterilor: astfel, copiii și părinții sunt rude de gradul întâi, nepoții și bunicii sunt rude de gradul al doilea;</p> <p>b) în linie colaterală, după numărul nașterilor, urcând de la una dintre rude până la ascendentul comun și coborând de la acesta până la cealaltă rudă; astfel, frații sunt rude de gradul al doilea, unchiul sau mătușa și nepotul de gradul al treilea, verii primari de gradul al patrulea.</p>		
15.	Afinitatea	<p>Art. 422 – (1) Afinitatea este legătura dintre un soț și rudele celuilalt soț.</p> <p>(2) Rudele soțului sunt, în aceeași linie și același grad, afinii celuilalt soț.</p>		
16.	CAPITOLUL II Filiația			
17.	Secțiunea 1 Stabilirea filiației §1. Dispoziții generale			

18.	Modurile de stabilire a filiației	<p>Art. 423 – (1) Filiația față de mamă rezultă din faptul nașterii; ea se poate stabili și prin recunoaștere sau prin hotărâre judecătorească.</p> <p>(2) Filiația față de tatăl din căsătorie se stabilește prin efectul prezumției de paternitate.</p> <p>(3) Filiația față de tatăl din afara căsătoriei se stabilește prin recunoaștere sau prin hotărâre judecătorească, după caz.</p>		
19.	Dovada filiației	<p>Art. 424 – (1) Filiația se dovedește prin actul de naștere întocmit în registrul de stare civilă, precum și cu certificatul de naștere elibera pe baza acestuia.</p> <p>(2) În cazul copilului din căsătorie, dovada se face prin actul de naștere și prin actul de căsătorie al părinților, trecute în registrele de stare civilă, precum și prin certificatele de stare civilă corespunzătoare.</p>	<p>Art. 424 – (1) Filiația se dovedește prin actul de naștere întocmit în registrul de stare civilă, precum și cu certificatul de naștere eliberat pe baza acestuia.</p> <p><i>Autor : MJLC</i></p>	
20.	Posesia de stat	<p>Art. 425 – (1) Posesia de stat este starea de fapt care indică legăturile de filiație și rudenie dintre copil și familia din care se pretinde că face parte. Ea constă, în principal, în următoarele împrejurări:</p> <p>a) o persoană se comportă față de un copil ca fiind al său, îngrijindu-se de creșterea și educarea sa, iar copilul se comportă față de această persoană ca fiind părintele său;</p> <p>b) copilul este recunoscut de către familie, în societate și, când este cazul, de către</p>	<p>Art. 425 – (1) Posesia de stat este starea de fapt care indică legăturile de filiație și rudenie dintre copil și familia din care se pretinde că face parte. Ea constă, în principal, în oricare dintre următoarele împrejurări:</p> <p><i>Autor : CL</i></p>	

		<p>autoritățile publice, ca fiind al persoanei despre care se pretinde că este părintele său;</p> <p>c) copilul poartă numele persoanei despre care se pretinde că este părintelui său.</p> <p>(2) Posesia de stat trebuie să fie continuă, pașnică, publică și neechivocă.</p>		
21.	Posesia de stat conformă cu actul de naștere	<p>Art. 426 – (1) Nici o persoană nu poate reclama o altă filiație față de mamă decât aceea ce rezultă din actul său de naștere și posesia de stat conformă cu acesta.</p> <p>(2) Nimeni nu poate contesta filiația față de mamă a persoanei care are o posesie de stat conformă cu actul său de naștere.</p> <p>(3) Cu toate acestea, dacă printr-o hotărâre judecătorească s-a stabilit că a avut loc o substituie de copil ori că a fost înregistrată ca mamă a unui copil o altă femeie decât aceea care l-a născut, se poate face dovada adevăratei filiații cu orice mijloc de probă.</p>	<p>Art. 426 – (1) Nicio persoană nu poate reclama o altă filiație față de mamă decât aceea ce rezultă din actul său de naștere și posesia de stat conformă cu acesta.</p> <p><i>Autor : Comisia.</i></p>	
22.	Timpul legal al concepției	<p>Art.427 - (1) Intervalul de timp cuprins între a trei sute și a o sută optzecea zi dinaintea nașterii copilului este timpul legal al concepției. El se calculează zi cu zi.</p> <p>(2) Prin mijloace de probă științifice se poate face dovada concepției copilului într-o anumită perioadă din intervalul de timp prevăzut la alin. (1) sau chiar în afara acestui interval.</p>		
23.	Ce se înțelege	<p>Art.428 – Prin derogare de la dispozițiile art. 280 alin. (1), în prezentul capitol prin copil se</p>	<p>Domeniul de</p>	<p>Art.428 –Dispozițiile prezentului capitol</p>

	prin copil	înțelege, după caz, și persoana majoră a cărei filiație este cercetată.	aplicare.	referitoare la copil sunt aplicabile și persoanei majore a cărei filiație este cercetată. <i>Autor : MJLC</i>	
24.	§2. Prezumția de paternitate				
25.	Prezumția de paternitate	Art.429 – (1) Copilul născut sau conceput în timpul căsătoriei are ca tată pe soțul mamei. (2) Paternitatea poate fi tăgăduită, dacă este cu neputință ca soțul mamei să fie tatăl copilului.			
26.	Conflicte de paternitate	Art.430 – (1) În cazul copilului conceput în timpul unei căsătorii, dar născut în timpul altei căsătorii a mamei sale, ulterioare, tatăl copilului este considerat soțul mamei din căsătoria în care el s-a născut. (2) Dacă paternitatea stabilită potrivit alin.(1) este înlăturată prin hotărâre judecătorească, tată al copilului este considerat soțul din căsătoria în timpul căreia a avut loc concepția. (3) În caz de bigamie, tatăl copilului este considerat soțul din ultima căsătorie a mamei, dacă s-a născut după încheierea ei. Dacă această paternitate este înlăturată prin hotărâre judecătorească, tatăl copilului este considerat soțul mamei din căsătoria încheiată mai întâi.	Art.430 - Se elimină. <i>Autor: UNBR și senator Iulian Urban.</i>		

27.				
		§3. Recunoașterea copilului		
28.	Felurile recunoașterii	<p>Art. 431 – (1) Dacă nașterea nu a fost înregistrată în registrul de stare civilă sau copilul a fost trecut în registrul de stare civilă ca născut din părinți necunoscuți, mama îl poate recunoaște pe copil.</p> <p>(2) Copilul conceput și născut în afara căsătoriei poate fi recunoscut de către tatăl său.</p> <p>(3) După moartea copilului, acesta poate fi recunoscut numai dacă a lăsat descendenți firești.</p>		
29.	Formele recunoașterii	<p>Art.432 - (1) Recunoașterea poate fi făcută prin declarație la serviciul de stare civilă, prin înscris autentic sau prin testament.</p> <p>(2) Dacă recunoașterea este făcută prin înscris autentic, o copie a acestuia este trimisă din oficiu serviciului de stare civilă competent, pentru a se face mențiunea corespunzătoare în registrele de stare civilă.</p> <p>(3) Recunoașterea, chiar dacă a fost făcută prin testament, este irevocabilă.</p>		
30.	Recunoașterea de către minorul necăsătorit	Art.433 – Minorul necăsătorit poate recunoaște singur pe copilul său, dacă are discernământ la momentul recunoașterii.		
31.	Nulitatea absolută a	Art. 434 – Recunoașterea este lovită de		

	recunoaște rii	nulitate absolută dacă: a) a fost recunoscut un copil a cărui filiație, stabilită potrivit legii, nu a fost înlăturată. Cu toate acestea, dacă filiația anterioară a fost înlăturată prin hotărâre judecătorească, recunoașterea este valabilă; b) a fost făcută după decesul copilului, iar acesta nu a lăsat descendenți firești; c) a fost făcută în alte forme decât cele prevăzute de lege.		
32.	Nulitatea relativă a recunoașterii	Art.435 – (1) Recunoașterea poate fi anulată pentru eroare, dol sau violență. (2) Prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data încetării violentei ori, după caz, a descoperirii erorii sau dolului.		
33.	Contestarea recunoașterii de filiație	Art.436 - (1) Recunoașterea care nu corespunde adevărului poate fi contestată oricând și de orice persoană interesată. (2) Dacă recunoașterea este contestată de celălalt părinte, de copilul recunoscut sau de descendenții acestuia, dovada filiației este în sarcina autorului recunoașterii sau a moștenitorilor săi.		
34.		§4. Acțiuni privind filiația I. Contestarea filiației		
35.	Acțiunea în	Art.437 – (1) Orice persoană interesată poate contesta oricând, prin acțiune în justiție, filiația		

	contestația filiației	<p>stabilită printr-un act de naștere ce nu este conform cu posesia de stat.</p> <p>(2) În acest caz, filiația se dovedește prin certificatul medical constatator al nașterii, prin expertiza medico-legală de stabilire a filiației sau, în lipsa certificatului ori în cazul imposibilității efectuării expertizei, prin orice mijloc de probă, inclusiv prin posesia de stat.</p> <p>(3) Cu toate acestea, dovada filiației nu se face prin martori decât în cazul prevăzut la art.426 alin.(3) sau atunci când există înscrisuri care fac demnă de crezare acțiunea formulată.</p>		
36.	II. Acțiunea în stabilirea filiației față de mamă			
37.	Acțiunea în stabilirea maternității	<p>Art.438 – În cazul în care, din orice motiv, dovada filiației față de mamă nu se poate face prin certificatul constatator al nașterii ori în cazul în care se contestă realitatea celor cuprinse în certificatul constatator al nașterii, filiația față de mamă se poate stabili printr-o acțiune în stabilirea maternității, în cadrul căreia pot fi administrate orice mijloace de probă.</p>		
38.	Regimul juridic al acțiunii în stabilirea maternității	<p>Art.439 – (1) Dreptul la acțiunea în stabilirea filiației față de mamă aparține copilului și se pornește, în numele acestuia, de către reprezentantul său legal.</p> <p>(2) Acțiunea poate să fie pornită sau, după caz, continuată și de moștenitorii</p>		

		<p>copilului, în condițiile legii.</p> <p>(3) Acțiunea poate fi introdusă și împotriva moștenitorilor pretinsei mame.</p> <p>(4) Dreptul la acțiune este imprescriptibil.</p> <p>(5) Dacă, însă, copilul a decedat înainte de a introduce acțiunea, moștenitorii săi pot să o introducă în termen de un an de la data decesului.</p>		
39.	III. Acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei			
40.	Stabilirea paternității prin hotărâre judecătorească	Art.440 – Dacă tatăl din afara căsătoriei nu îl recunoaște pe copil, paternitatea acestuia se poate stabili prin hotărâre judecătorească.		
41.	Acțiunea în stabilirea paternității	<p>Art.441 – (1) Acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei aparține copilului și se pornește în numele lui de către mamă, chiar dacă este minoră, sau de către reprezentantul lui legal.</p> <p>(2) Ea poate fi pornită sau, după caz, continuată și de moștenitorii copilului, în condițiile legii.</p> <p>(3) Acțiunea în stabilirea paternității poate fi pornită și împotriva moștenitorilor pretinsului tată.</p>		
42.	Prezumția filiației	Art.442 – (1) Paternitatea se prezumă dacă se		

	față de pretinsul tată	dovedește că pretinsul tată a conviețuit cu mama copilului în perioada timpului legal al concepțiunii. (2) Presumția este înlăturată dacă pretinsul tată dovedește că este exclus ca el să îl fi conceput pe copil.		
43.	Termen de prescripție	Art.443 – (1) Dreptul la acțiunea în stabilirea paternității nu se prescrie în timpul vieții copilului. (2) Dispozițiile art. 439 alin.(5) se aplică în mod corespunzător.		
44.	Despăgubiri	Art.444 – (1) Mama copilului poate cere pretinsului tată să îi plătească: a) cheltuielile nașterii și ale lehuziei; b) cheltuielile făcute cu întreținerea ei timp de patru săptămâni înainte de naștere și patru săptămâni după naștere. (2) Mama poate solicita aceste despăgubiri chiar și atunci când copilul s-a născut mort sau a murit înainte de pronunțarea hotărârii privind stabilirea paternității. (3) Dreptul la acțiune al mamei se prescrie în termen de trei ani de la nașterea copilului. (4) Mama nu poate cere aceste despăgubiri dacă nu a formulat și acțiune pentru stabilirea paternității. (5) În afara cheltuielilor prevăzute la	Art.444 – (1) Mama copilului poate cere pretinsului tată să îi plătească jumătate din : <i>Autor : Gheorghe Gabor și Iulian Urban.</i> b) cheltuielile făcute cu întreținerea ei în timpul sarcinii și în perioada de lehuzie. <i>Autor : Daniel Buda.</i>	

		alin.(1), mama și moștenitorii ei au dreptul la despăgubiri pentru orice alte prejudicii, potrivit dreptului comun.		
45.	IV. Acțiuni privind filiația față de tatăl din căsătorie			
46.	Acțiunea în tăgada paternității	<p>Art.445 – (1) Acțiunea în tăgada paternității poate fi pornită de soțul mamei, de mamă, precum și de copil; ea poate fi pornită sau, după caz, continuată și de moștenitorii acestora, în condițiile legii.</p> <p>(2) Acțiunea se introduce de către soțul mamei împotriva copilului; când acesta este decedat, acțiunea se pornește împotriva mamei sale și, dacă este cazul, a altor moștenitori ai săi.</p> <p>(3) Dacă soțul este pus sub interdicție, acțiunea poate fi pornită de tutore, iar în lipsă, de un curator numit de instanța tutelară.</p> <p>(4) Mama sau copilul introduce acțiunea împotriva soțului; dacă acesta este decedat, acțiunea se pornește împotriva moștenitorilor lui.</p>	<p>Art.445 – (1) Acțiunea în tăgada paternității poate fi pornită de soțul mamei, de mamă, de tatăl biologic precum și de copil. Ea poate fi pornită sau, după caz, continuată și de moștenitorii acestora, în condițiile legii.</p> <p>Autor : MJLC /Comisia</p> <p>(3) Dacă soțul este pus sub interdicție, acțiunea poate fi pornită de tutore, iar în lipsă, de un curator numit de instanța de tutelă.</p> <p>Autor : Comisia.</p> <p>(4) Mama sau copilul poate introduce acțiunea împotriva soțului. Dacă acesta este decedat, acțiunea se pornește împotriva moștenitorilor lui.</p> <p>Autor : MJLC /Comisia și senator A. Tuțuianu</p> <p>(5) Tatăl biologic poate introduce</p>	

			acțiunea împotriva soțului mamei și a copilului. Dacă aceștia sunt decedați, acțiunea se pornește împotriva moștenitorilor. <i>Autor : MJLC /Comisia</i>	
47.	Tăgăduire a paternității de către soțul mamei	Art.446 – (1) Soțul mamei poate introduce acțiunea în tăgăduirea paternității în termen de 3 ani, care curge fie de la data la care soțul a cunoscut că este prezumat tată al copilului, fie de la o dată ulterioară, când a aflat că prezumția nu corespunde realității. (2) Termenul nu curge împotriva soțului pus sub interdicție judecătorească și, chiar dacă acțiunea nu a fost pornită de tutore, ea poate fi introdusă de soț în termen de 3 ani de la data ridicării interdicției. (3) Dacă soțul a murit înainte de împlinirea termenul arătat la alin. (1), fără a porni acțiunea, aceasta poate fi pornită de către moștenitori în termen de un an de la data decesului.	Art.446 – (1) Soțul mamei poate introduce acțiunea în tăgada paternității în termen de 3 ani, care curge fie de la data la care soțul a cunoscut că este prezumat tată al copilului, fie de la o dată ulterioară, când a aflat că prezumția nu corespunde realității. <i>Autor : MJLC</i>	
48.	Tăgăduire a paternității de către mamă	Art.447 – (1) Acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită de către mamă în termen de 3 ani de la data nașterii copilului. (2) Dispozițiile art. 445 alin.(3) și 446 alin.(2) și (3) se aplică în mod corespunzător.	Art.447 – (1) Acțiunea în tăgada paternității poate fi pornită de către mamă în termen de 3 ani de la data nașterii copilului. <i>Autor : MJLC</i>	
49.			Art.447¹ – (1) Acțiunea în tăgada paternității introdusă de către cel care se pretinde tată biologic poate fi admisă	

			<p>numai dacă acesta face dovada paternității sale față de copil.</p> <p>(2) Dreptul la acțiune nu se prescrie în timpul vieții tatălui biologic. Dacă acesta a decedat, acțiunea poate fi formulată de moștenitorii săi în termen de cel mult un an de la data decesului.</p> <p><i>Autor: MJLC</i></p> <p>(2) Dreptul la acțiune nu se prescrie în timpul vieții tatălui biologic. Dacă acesta a decedat, acțiunea poate fi continuată de moștenitorii săi în termen de cel mult un an de la data decesului.</p> <p><i>Autor:deputat Ciprian Dobre.</i></p> <p>(3) Dispozițiile art.445 alin.(3) se aplică în mod corespunzător.</p> <p><i>Autor: MJLC</i></p>	
50.	Tăgăduire a paternității de către copil	<p>Art.448 – (1) Acțiunea în tăgăduirea paternității se pornește de copil, în timpul minorității sale, prin reprezentantul său legal.</p> <p>(2) Dreptul la acțiune nu se prescrie în timpul vieții copilului.</p> <p>(3) Dispozițiile art.439 alin.(5) și 445 alin.(3) se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>Tăgăduirea paternității de către copil și de către moștenitori</p> <p><i>Autor : senator Iulian Urban</i></p>	

51.	Contestare a filiației față de tatăl din căsătorie	Art.449 – Orice persoană poate cere, oricând, instanței să constate că nu sunt întrunite condițiile pentru ca prezumția de paternitate să se aplice unui copil înregistrat în actele de stare civilă ca fiind născut din căsătorie.	Art.449 – Orice persoană interesată poate cere, oricând, instanței să constate că nu sunt întrunite condițiile pentru ca prezumția de paternitate să se aplice unui copil înregistrat în actele de stare civilă ca fiind născut din căsătorie. <i>Autor : senator Iulian Urban</i>		
52.	V. Dispoziții comune privind acțiunile referitoare la filiație				
53.	Situția copilului neviabil	Art.450 – Nici o acțiune privind filiația nu este primită în cazul unui copil care nu s-a născut viabil.	Inadmisibilitatea acțiunii MJLC	Art.450 – Nici o acțiune privind filiația nu este primită în cazul unui copil care nu s-a născut viu. <i>Autor: Iulian Urban</i>	
54.	Filiația legal stabilită	Art.451 – (1) Atâta timp cât o legătură de filiație legal stabilită n-a fost contestată în justiție, nu se poate stabili, pe nici o cale, o altă filiație. (2) Dispozițiile art.109 alin.(4) rămân aplicabile.			
55.	Citarea părinților și a copilului	Art.452 – Părinții și copilul vor fi citați în toate cauzele referitoare la filiație, chiar și atunci când nu au calitatea de reclamant sau de pârât.			

56.	Inadmisibilitatea renunțării	<p>Art.453 – (1) În acțiunile privitoare la filiație nu se poate renunța la drept.</p> <p>(2) De asemenea, cel care introduce o acțiune privitoare la filiație în numele unui copil sau interzis, precum și copilul minor care a introdus singur, potrivit legii, o astfel de acțiune, nu pot renunța la judecarea ei.</p>	<p>(2) De asemenea, cel care introduce o acțiune privitoare la filiație în numele unui copil sau a unei persoane puse sub interdicție judecătorească, precum și copilul minor care a introdus singur, potrivit legii, o astfel de acțiune, nu pot renunța la judecarea ei.</p> <p><i>Autor : MJLC.</i></p>	
57.	Situația copilului	<p>Art.454 – (1) Când admite o acțiune în stabilirea filiației, instanța face aplicarea art.467.</p> <p>(2) Când admite o acțiune în contestarea filiației, instanța poate stabili, dacă e cazul, modul în care copilul păstrează legături personale cu acela care l-a crescut.</p>	<p>Art.454 – (1) Prin hotărârea de admitere a acțiunii instanța se pronunță și cu privire la stabilirea numelui copilului, exercitarea autorității părintești și obligația părinților de a-l întreține pe copil .</p> <p>(2) În cazul în care admite o acțiune în contestarea filiației, instanța poate stabili, dacă este cazul, modul în care copilul păstrează legături personale cu acela care l-a crescut.</p> <p><i>Autor : MJLC.</i></p>	
58.	Acțiunea formulată împotriva statului	<p>Art.455 – În cazul în care o acțiune privitoare la filiație poate fi pornită împotriva moștenitorilor, iar aceștia nu există ori au renunțat la moștenire, acțiunea poate fi pornită împotriva statului. Moștenitorii renunțători vor fi citați, dacă sunt, pentru a-și valorifica eventualele drepturi.</p>	<p>Art.455 – În cazul în care, potrivit legii, o acțiune privitoare la filiație poate fi pornită împotriva moștenitorilor, iar moștenirea este vacantă, acțiunea poate fi introdusă împotriva comunei, orașului sau, după caz, municipiului de la locul deschiderii moștenirii. Citarea în proces a renunțătorilor, dacă există, este obligatorie.</p>	<p>- având în vedere că textul prevede că acțiunea poate fi pornită împotriva statului</p>

			<i>Autor : MJLC.</i>	
59.	Efectele stabilirii filiației asupra unui proces penal	Art.456 – În cazul infracțiunilor a căror săvârșire presupune existența unui raport de filiație care nu este legal stabilit, hotărârea penală nu poate fi pronunțată înainte de rămânerea definitivă a hotărârii civile pronunțată asupra raportului de filiație.	Art.456 – În cazul infracțiunilor a căror calificare presupune existența unui raport de filiație care nu este legal stabilit, hotărârea penală nu poate fi pronunțată înainte de rămânerea definitivă a hotărârii civile privitoare la raportul de filiație. <i>Autor : MJLC.</i> <u>Se va reformula la solicitarea domnului deputat Ciprian Dobre.</u>	
60.	Secțiunea a 2-a Reproducerea umană asistată medical cu terț donator			
61.	Regimul filiației	Art.457 – (1) Reproducerea umană asistată medical, cu terț donator, nu determină nici o legătură de filiație între copil și donator. (2) În acest caz, nici o acțiune în răspundere nu poate fi pornită împotriva donatorului.	Art.457 – (1) Reproducerea umană asistată medical, cu terț donator, nu determină nicio legătură de filiație între copil și donator. <i>Autor: Comisia.</i> (3) Părinți, în sensul dat de prezenta secțiune, nu pot fi decât un bărbat și o femeie. Autor : senator Iulian Urban.	
62.	Condiții	Art.458 – (1) Părinții care, pentru a avea un copil, doresc să recurgă la reproducerea asistată medical cu terț donator trebuie să își dea consimțământul în prealabil, în condiții		

		<p>care să asigure deplina confidențialitate, în fața unui notar public care să le explice, în mod expres, consecințele actului lor cu privire la filiație.</p> <p>(2) Consimțământul rămâne fără efect în cazul decesului, al formulării unei cereri de divorț sau al despărțirii în fapt, survenite anterior reproducerii umane asistate medical. El poate fi revocat oricând, în scris, inclusiv în fața medicului chemat să asigure asistența pentru reproducerea cu terț donator.</p>	<p>(2) Consimțământul rămâne fără efect în cazul decesului, al formulării unei cereri de divorț sau al despărțirii în fapt, survenite anterior momentului concepțiunii realizate în cadrul reproducerii umane asistate medical. El poate fi revocat oricând, în scris, inclusiv în fața medicului chemat să asigure asistența pentru reproducerea cu terț donator.</p> <p><i>Autori: senator Iulian Urban, deputat Bogdan Ciucă și Consiliul Legislativ</i></p>	
63.	Contestare a filiației	<p>Art.459 – (1) Nimeni nu poate contesta filiația copilului pentru motive ce țin de reproducerea asistată medical și nici copilul astfel născut nu poate contesta filiația sa.</p> <p>(2) Cu toate acestea, soțul mamei poate tăgădui paternitatea copilului, în condițiile legii, dacă nu a consimțit la reproducerea asistată medical realizată cu ajutorul unui terț donator.</p> <p>(3) În cazul în care copilul nu a fost conceput în acest mod, dispozițiile privind tăgăduirea paternității rămân aplicabile.</p>		
64.	Răspunde rea tatălui	<p>Art.460 – Cel care, după ce a consimțit la reproducerea asistată medical cu terț donator, nu recunoaște copilul astfel născut în afara căsătoriei, răspunde față de mamă și față de</p>		

		copil. În acest caz, paternitatea copilului este stabilită pe cale judecătorească în condițiile art.426 și 439.		
65.	Interzicere a unor convenții	Art.461 – Orice convenție având drept scop procrearea sau purtarea sarcinii pentru altă persoană este lovită de nulitate absolută.	Art.461 – Convenția având drept scop procrearea asistată medical sau purtarea sarcinii pentru altă persoană se încheie în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute. <i>Autori: deputații Daniel Buda și Bogdan Ciucă și senator Iulian Urban</i>	
66.	Confidențialitatea informațiilor lor	Art.462 - (1) Orice informații privind procrearea asistată medical sunt confidențiale. (2) Cu toate acestea, în cazul în care, în lipsa unor astfel de informații, există riscul unui prejudiciu grav pentru sănătatea unei persoane astfel concepute sau a descendenților acesteia, instanța poate autoriza transmiterea lor, în mod confidențial, medicului sau autorităților competente. (3) De asemenea, oricare din descendenții persoanei astfel concepute poate să se prevaleze de acest drept, dacă faptul de a fi privat de informațiile pe care le cere poate să prejudicieze grav sănătatea sa ori pe cea a unei persoane care îi este apropiată.		
67.	Raporturile dintre tată și copil	Art.463 – Tatăl are aceleași drepturi și obligații față de copilul născut prin reproducere asistată medical cu terț donator ca și față de un copil născut prin concepțiune naturală.		
68.	Reguli aplicabile	Art.464 – Reproducerea umană asistată medical cu terț donator, regimul său juridic,		

		asigurarea confidențialității informațiilor care țin de aceasta, precum și modul de transmitere a lor se stabilesc prin lege specială.		
69.	Secțiunea a 3-a Situația legală a copilului			
70.	Egalitatea în drepturi a copiilor	Art.465 – Copilul din afara căsătoriei a cărui filiație a fost stabilită potrivit legii are, față de fiecare părinte și rudele acestuia, aceeași situație ca și aceea a unui copil din căsătorie.		
71.	Numele copilului din căsătorie	Art.466 - (1) Copilul din căsătorie ia numele de familie comun al părinților săi. (2) Dacă părinții nu au un nume comun, copilul ia numele unuia dintre ei sau numele lor reunite. În acest caz numele copilului se stabilește prin acordul părinților și se declară, odată cu nașterea copilului, la serviciul de stare civilă. (3) În lipsa acordului părinților, hotărăște instanța tutelară , care comunică de îndată hotărârea rămasă definitivă la serviciul de stare civilă unde a fost înregistrată nașterea.	(3) În lipsa acordului părinților, instanța de tutelă hotărăște și comunică de îndată hotărârea rămasă definitivă la serviciul de stare civilă unde a fost înregistrată nașterea.	
			<i>Autor: Comisia.</i>	
72.	Numele copilului din afara căsătoriei	Art.467 - (1) Copilul din afara căsătoriei ia numele de familie al aceluia dintre părinți față de care filiația a fost mai întâi stabilită. (2) În cazul în care filiația a fost stabilită ulterior și față de celălalt părinte, copilul, prin acordul părinților, poate lua numele de familie		

		<p>al părintelui față de care și-a stabilit filiația ulterior sau numele reunite ale acestora. Noul nume de familie al copilului se declară, de către părinți, împreună, la serviciul de stare civilă la care a fost înregistrată nașterea. În lipsa acordului părinților se aplică dispozițiile art.466 alin.(3).</p> <p>(3) În cazul în care copilul și-a stabilit filiația în același timp față de ambii părinți, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art.466 alin.(2) și (3).</p>		
73.	<p>CAPITOLUL III Adopția Secțiunea 1 Dispoziții generale</p>			
74.	Noțiune	<p>Art.468 – (1) Adopția este operațiunea juridică prin care se creează legătura de filiație între adoptator și adoptat, precum și legături de rudenie între adoptat și rudele adoptatorului.</p>	<p>Art.468 – (1) Adopția este instituția juridică prin care se creează legătura de filiație între adoptator și adoptat, precum și legături de rudenie între adoptat și rudele adoptatorului.</p> <p><i>Autor : senator Iulian Urban</i></p>	
75.	Principiile adopției	<p>Art.469 – Adopția este supusă următoarelor principii:</p> <p>a) principiul interesului superior al copilului;</p>	<p>Art.469 – Adopția este admisă în interesul superior al copilului.</p> <p><i>Autor: deputat Bogdan Ciucă</i></p> <p>Art.469 – Adopția este supusă cumulativ următoarelor principii:</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda</i></p> <p>a) interesul superior al copilului;</p>	

		<p>b) principiul necesității de a asigura creșterea și educarea copilului într-un mediu familial;</p> <p>c) principiul continuității creșterii și educării copilului, ținându-se seama de originea sa etnică, lingvistică și culturală.</p>	<p>b) necesitatea de a asigura creșterea și educarea copilului într-un mediu familial; <i>Autor:deputat Mate Andras Levente</i></p> <p>c) continuitatea creșterii și educării copilului, ținându-se seama de originea sa etnică, lingvistică, religioasă și culturală. <i>Autor: senator Iulian Urban și deputat Mate Andras Levente</i></p>	
76.	Adopția internațională	Art.470 –Condițiile și procedura adopției internaționale, ca și efectele acesteia asupra cetățeniei copilului, se stabilesc prin lege specială.	Art.470 –Condițiile și procedura adopției internaționale, ca și efectele acesteia asupra cetățeniei copilului, se stabilesc prin lege. <i>Autori :deputații Mate Andras Levente și Ciprian Dobre</i>	
77.	Procedura adopției	Art.471 – Adopția se încuviințează de către instanța tutelară . Procedura adopției este reglementată prin lege specială.	Art.471 – (1) Adopția se încuviințează de către instanța de tutelă . (2) Procedura adopției este reglementată prin lege special. <i>Autor : Comisia și deputat Ciprian Dobre</i>	
78.	Secțiunea 2 Condițiile de fond ale adopției §1. Persoanele care pot fi adoptate			
79.	Vârsta adoptatului	Art.472 – (1) Copilul poate fi adoptat până la dobândirea capacității depline de exercițiu. (2) Cu toate acestea, poate fi adoptată, în condițiile legii, și persoana care a dobândit capacitate deplină de exercițiu, dacă a fost crescută în timpul minorității de către cel care dorește să o adopte.		

80.	Adopția fraților	Art.473 – Adopția fraților de către persoane sau familii diferite se poate face numai dacă acest lucru este în interesul lor superior.	Pluralitatea de adoptați – frați și surori Art.473 – Adopția fraților, indiferent de sex, de către persoane sau familii diferite se poate face numai dacă acest lucru este în interesul lor superior. Ciprian Dobre și Iulian Urban
81.	Interzicere a adopției între frați	Art.474 – Adopția între frați este interzisă.	Art.474 – Adopția între frați, indiferent de sex, este interzisă. <i>Autor: senator Iulian Urban</i>
82.	Situația soților	Art.475 – Adopția a doi soți sau foști soți de către același adoptator sau familie adoptatoare, precum și adopția între soți sau foști soți sunt interzise.	
83.	§2. Persoanele care pot adopta		
84.	Capacitate a și starea de sănătate	Art.476 –Persoanele care nu au capacitate deplină de exercițiu, precum și cele cu boli psihice sau handicap mintal nu pot adopta.	Art.476 –Persoanele care nu au capacitate deplină de exercițiu, alienații sau debili mintali precum și cei cu boli psihice grave nu pot adopta. <i>Autori : Ciprian Dobre, Mate Andras Levente și Iulian Urban</i>
85.	Diferența de vârstă	Art.477 – (1) Adoptatorul trebuie să fie cu 18 ani mai în vârstă decât adoptatul. (2) Pentru motive temeinice, instanța tutelară poate încuviința adopția chiar dacă diferența de vârstă dintre adoptat și adoptator este mai mică decât 18 ani, dar nu mai puțin de	Art.477 – (1) Adoptatorul trebuie să fie cu cel puțin 18 ani mai în vârstă decât adoptatul. <i>Autor: UNBR</i> (2) Pentru motive temeinice, instanța de tutelă poate încuviința adopția chiar dacă diferența de vârstă dintre adoptat și adoptator este mai mică decât 18 ani, dar nu

		15 ani.	mai puțin de 16 ani. <i>Autor: senator Ion Rușeț</i>	
86.	Condiții morale și materiale	Art.478 – (1) Adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale și condițiile materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului. (2) Îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(1) se atestă de către autoritățile competente, potrivit legii speciale.		
87.	Adopția simultană sau succesivă	Art.479 – (1) Două persoane nu pot adopta împreună, nici simultan și nici succesiv, cu excepția cazului în care sunt soț și soție. (2) Cu toate acestea, o nouă adopție poate fi încuviințată atunci când: a) adoptatorul sau soții adoptatori au decedat; în acest caz, adopția anterioară se consideră desfăcută pe data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de încuviințare a noii adopții; b) adopția anterioară a încetat din orice alt motiv.	(3) Două persoane de același sex nu pot adopta împreună. <i>Autor : senator Iulian Urban și Ion Rușeț</i>	
88.	§3. Consimțământul la adopție			
89.	Persoanele care consimt la adopție	Art.480 – (1) Pentru încheierea unei adopții este necesar consimțământul următoarelor persoane: a) părinții firești ai adoptatului minor sau cel		

		<p>care exercită autoritatea părintească, dacă părinții sunt necunoscuți, morți, declarați morți sau puși sub interdicție judecătorească;</p> <p>b) adoptatul care a împlinit 10 ani;</p> <p>c) adoptatorul sau, după caz, soții din familia adoptatoare;</p> <p>d) soțul celui care adoptă, cu excepția cazului în care este în imposibilitate de a-și manifesta voința.</p> <p>(2) Nu este valabil consimțământul dat în considerarea promisiunii sau obținerii efective a unor foloase, indiferent de natura acestora.</p>	<p>c) adoptatorul sau, după caz, soții din familia adoptatoare, când aceștia adoptă împreună;</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p> <p>d) soțul celui care adoptă, cu excepția cazului în care lipsa discernământului îl pune în imposibilitate de a-și manifesta voința.</p> <p><i>Autori: senator Ion Rușeș și Daniel Buda</i></p>	
90.	Situații speciale privind consimțământul părinților	<p>Art.481 – (1) Dacă unul dintre părinții firești este necunoscut, mort, declarat mort, precum și dacă se află, din orice motiv, în imposibilitate de a-și manifesta voința, consimțământul celuilalt părinte este îndestulător. Când ambii părinți se află într-una din aceste situații, adopția se poate încheia fără consimțământul lor.</p> <p>(2) Părintele sau părinții decăzuți din exercițiul drepturilor părintești ori cărora li s-a aplicat pedeapsa interzicerii drepturilor părintești păstrează dreptul de a consimți la adopția copilului. În aceste cazuri, consimțământul celui care exercită autoritatea părintească este și el obligatoriu.</p>		

		(3) Persoana căsătorită care a adoptat un copil trebuie să consimtă la adopția aceluiși copil de către soțul tău .	(3) Persoana căsătorită care a adoptat un copil trebuie să consimtă la adopția aceluiși copil de către soțul său . Consimțământul părinților firești nu mai este necesar în acest caz. <i>Autor: Comisia</i>	
91.	Libertatea consimțământului părinților	Art.482 – Părinții firești ai copilului sau, după caz, cel care exercită autoritatea părintească, trebuie să consimtă la adopție în mod liber, necondiționat și numai după ce au fost informați în mod corespunzător asupra consecințelor adopției, în special asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului cu familia sa de origine.		
92.	Data și revocarea consimțământului părinților	Art.483 – (1) Consimțământul la adopție al părinților firești sau, după caz, al tutorelui poate fi dat numai după trecerea unui termen de 60 de zile de la data nașterii copilului. (2) Consimțământul dat în condițiile alin. (1) poate fi revocat în termen de 30 de zile de la data exprimării lui.		
93.	Refuzul părinților de a-și da consimțământul	Art.484 – În mod excepțional, instanța tutelară poate trece peste refuzul părinților firești sau al tutorelui de a consimți la adopție, dacă se dovedește, cu orice mijloc de probă, că acesta este abuziv și instanța apreciază că adopția este în interesul copilului, ținând seama și de consimțământul acestuia, dat în condițiile legii.	Art.484 – În cazul copilului abandonat, instanța tutelară , în mod excepțional, instanța de tutelă poate trece peste refuzul părinților firești sau al tutorelui de a consimți la adopție, dacă se dovedește, cu orice mijloc de probă, că acesta este abuziv și instanța apreciază că adopția este în interesul copilului, ținând seama și de consimțământul acestuia, dat în condițiile legii. <i>Autor : Comisia și Gheorghe Gabor</i>	

94.	Condițiile exprimării consimțământului	Art.485 – Condițiile în care își exprimă consimțământul persoanele chemate să consimtă la adopție sunt reglementate prin lege specială.		
95.	Secțiunea a 3-a Efectele adopției			
96.	Data adopției	Art.486 – Adopția produce efecte de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care a fost încuviințată.		
97.	Efecte asupra rudeniei	Art.487 – (1) Prin adopție se stabilesc filiația între adoptat și cel care adoptă, precum și legături de rudenie între adoptat și rudele adoptatorului. (2) Raporturile de rudenie încetează între adoptat și descendenții săi, pe de o parte, și părinții firești și rudele acestora, pe de altă parte. (3) Când adoptator este soțul părintelui firesc sau adoptiv, legăturile de rudenie a adoptatului încetează numai în raport cu părintele firesc și rudele părintelui firesc care nu este căsătorit cu adoptatorul.		
98.	Raporturile dintre adoptator și adoptat	Art.488 – (1) Adoptatorul are față de copilul adoptat drepturile și îndatoririle părintelui față de copilul său firesc. (2) În cazul în care cel care adoptă este soțul părintelui firesc al adoptatului, drepturile și îndatoririle părintești se exercită de către		

		<p>adoptator și părintele firesc căsătorit cu acesta.</p> <p>(3) Adoptatul are față de adoptator drepturile și îndatoririle pe care le are orice persoană față de părinții săi firești.</p>		
99.	Decăderea adoptatorului din exercițiul drepturilor părintești	<p>Art.489 – Dacă adoptatorul este decăzut din exercițiul drepturilor părintești, instanța, ținând seama de interesul superior al copilului, poate fie să redea părinților firești exercițiul drepturilor părintești, fie să hotărască instituirea tutelei. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art.202 fiind aplicabile.</p>	<p>Art.489 – Dacă adoptatorul este decăzut din exercițiul drepturilor părintești, instanța, ținând seama de interesul superior al copilului, poate fie să redea părinților firești exercițiul drepturilor părintești cu acordul acestora, fie să hotărască instituirea tutelei. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art.281 fiind aplicabile.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda și Iulian Urban</i></p>	
100.	Numele adoptatului	<p>Art.490 – (1) Copilul adoptat dobândește prin adopție numele de familie al celui care adoptă.</p> <p>(2) Dacă adopția se face de către doi soți ori de către soțul care adoptă pe copilul celuilalt soț, iar soții au nume comun, copilul adoptat poartă acest nume. În cazul în care soții nu au nume de familie comun, ei sunt obligați să declare instanței care încuviințează adopția, numele pe care acesta urmează să-l poarte. Dacă soții nu se înțeleg, hotărăște instanța. Dispozițiile art.281 rămân aplicabile.</p> <p>(3) Pentru motive temeinice, instanța, încuviințând adopția, la cererea adoptatorului sau a familiei adoptatoare și cu consimțământul copilului care a împlinit 10 ani, poate dispune schimbarea prenumelui copilului adoptat.</p>	<p>(2) Dacă adopția se face de către doi soți ori de către soțul care adoptă copilul celuilalt soț, iar soții au nume comun, copilul adoptat poartă acest nume. În cazul în care soții nu au nume de familie comun, ei sunt obligați să declare instanței care încuviințează adopția, numele pe care acesta urmează să-l poarte. Dacă soții nu se înțeleg, hotărăște instanța. Dispozițiile art.281 rămân aplicabile.</p> <p><i>Autor :deputat Ciprian Dobre.</i></p>	

		<p>(4) În cazul adopției unei persoane căsătorite, care poartă un nume comun cu celălalt soț, soțul adoptat poate lua numele adoptatorului, cu consimțământul celuilalt soț, dat în fața instanței care încuviințează adopția.</p> <p>(5) Pe baza hotărârii definitive de încuviințare a adopției, serviciul de stare civilă competent întocmește, în condițiile legii, un nou act de naștere al copilului, în care adoptatorii vor fi trecuți ca fiind părinții săi firești. Vechiul act de naștere se păstrează, menționându-se pe marginea acestuia întocmirea noului act.</p>		
101.	Informații cu privire la adopție	Art.491 – Informațiile cu privire la adopție sunt confidențiale. Modul în care adoptatul este informat cu privire la adopție și la familia sa de origine, precum și regimul juridic general al informațiilor privind adopția se stabilesc prin lege specială.		
102.	Secțiunea a 4-a Încetarea adopției			
103.	Încetarea adopției	Art.492 – Adopția încetează prin desfacere sau ca urmare a anulării ori a declarării nulității sale.		
104.	Desfacerea de drept a adopției	Art.493 – Adopția este desfăcută de drept în cazul prevăzut de art.479 alin.(2) lit.a).		

105.	Desfacerea adopției la cererea adoptatorului	<p>Art.494 – (1) Adopția poate fi desfăcută la cererea adoptatorului sau a familiei adoptatoare, dacă adoptatul a atentat la viața lor sau a ascendenților ori descendenților lor, precum și atunci când adoptatul s-a făcut vinovat față de adoptatori de fapte penale pedepsite cu o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin 2 ani.</p> <p>(2) Dacă adoptatorul a decedat ca urmare a faptelor adoptatului, adopția poate fi desfăcută la cererea celor care ar fi venit la moștenire împreună cu adoptatul sau în lipsa acestuia.</p>		
106.	Desfacerea adopției la cererea adoptatului	<p>Art.495 – Adopția poate fi desfăcută la cererea adoptatului dacă adoptatorul s-a făcut vinovat față de adoptat de faptele prevăzute de art.494.</p>		
107.	Anularea adopției	<p>Art.496 – (1) Adopția poate fi anulată la cererea oricărei persoane chemate să consimtă la încheierea ei și al cărei consimțământ a fost viciat prin eroare asupra identității adoptatului, dol sau violență.</p> <p>(2) Acțiunea poate fi formulată în termen de 6 luni de la descoperirea erorii sau a dolului ori de la data încetării violenței, dar nu mai târziu de doi ani de la încheierea adopției.</p>		
108.	Nulitatea absolută a adopției	<p>Art.497 – (1) Este nulă adopția fictivă, precum și cea încheiată cu încălcarea condițiilor de formă sau de fond, dacă, în acest</p>	<p>Art.497 – (1) Este nulă adopția fictivă, precum și cea încheiată cu încălcarea condițiilor de formă sau de fond.</p> <p><i>Autor : deputat Ciprian Dobre.</i></p>	

		<p>nulitatea relativă.</p> <p>(2) Adopția este fictivă dacă a fost încheiată în alt scop decât cel al ocrotirii interesului superior al copilului.</p> <p>(3) Acțiunea în constatarea nulității adopției poate fi formulată de orice persoană interesată.</p>		
109.	Mentținere a adopției	<p>Art.498 – Instanța poate respinge cererea privind nulitatea dacă menținerea adopției este în interesul celui adoptat. Acesta este întotdeauna ascultat, dispozițiile art.281 rămânând aplicabile.</p>	<p>Art.498 – Instanța poate respinge cererea privind nulitatea relativă dacă menținerea adopției este în interesul celui adoptat. Acesta este întotdeauna ascultat, dispozițiile art.281 rămânând aplicabile.</p> <p><i>Autor: Iulian Urban și Gheorghe Gabor.</i></p>	
110.	Efectele încetării adopției	<p>Art.499 – (1) La încetarea adopției, părinții firești ai copilului redobândesc drepturile și îndatoririle părintești, cu excepția cazului când instanța hotărăște că este în interesul superior al copilului să instituie tutela sau o altă măsură de protecție a copilului, în condițiile legii.</p> <p>(2) De asemenea, adoptatul redobândește numele de familie și, după caz, prenumele avut înainte de încuviințarea adopției. Cu toate acestea, pentru motive temeinice, instanța poate încuviința ca acesta să păstreze numele dobândit prin adopție.</p> <p>(3) Adoptatul este întotdeauna ascultat, dispozițiile art.281 rămânând aplicabile.</p>	<p>(3) Adoptatul este întotdeauna ascultat în condițiile art.281.</p> <p><i>Autor : Daniel Buda și Ion Rușef.</i></p>	

111.		TITLUL IV Autoritatea părintească CAPITOLUL I Dispoziții generale		
112.	Autoritatea părintească	Art.500 – (1) Autoritatea părintească este ansamblul de drepturi și îndatoriri, care privesc atât persoana, cât și bunurile copilului și aparțin în mod egal ambilor părinți. (2) Părinții exercită autoritatea părintească numai în interesul superior al copilului, cu respectul datorat persoanei acestuia, și îl asociază pe copil la toate deciziile care îl privesc, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate. (3) Ambii părinți răspund pentru creșterea copiilor lor minori.		
113.	Durata autorității părintești	Art.501 – Autoritatea părintească se exercită până la data când copilul dobândește capacitatea deplină de exercițiu.		
114.	Îndatorirea de respect	Art.502 – Copilul datorează respect părinților săi indiferent de vârsta sa.		
115.	Neînțelegerile între părinți	Art.503 – Ori de câte ori există neînțelegeri între părinți cu privire la exercițiul drepturilor sau la îndeplinirea îndatoririlor părintești, instanța tutelară , după ce ascultă pe părinți și luând în considerare concluziile raportului referitor la ancheta psihosocială, hotărăște	Art.503 – Ori de câte ori există neînțelegeri între părinți cu privire la exercițiul drepturilor sau la îndeplinirea îndatoririlor părintești, instanța de tutelă , după ce ascultă pe părinți și luând în considerare concluziile raportului referitor la ancheta	

		potrivit interesului superior al copilului. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art.281 fiind aplicabile.	psihosocială, hotărăște potrivit interesului superior al copilului. Ascultarea copilului se realizează în condițiile art.281. <i>Autor : senator Ion Rușeț</i>	
116.	CAPITOLUL II Drepturile și îndatoririle părintești			
117.	Conținutul autorității părintești	Art.504 – Părinții au dreptul și îndatorirea de a crește copilul, îngrijind de sănătatea și dezvoltarea lui fizică, psihică și intelectuală, de educația, învățătura și pregătirea profesională a acestuia, potrivit propriilor lor convingeri și înșușirilor copilului; ei sunt datori să dea copilului orientarea și sfaturile necesare exercitării corespunzătoare a drepturilor pe care legea le recunoaște acestuia.		
118.	Îndatoriri specifice	Art. 505 – (1) Părinții au îndatorirea de a crește copilul în condiții care să asigure dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială în mod armonios. (2) În acest scop, părinții sunt obligați: a) să coopereze cu copilul și să îi respecte viața intimă, privată și demnitatea; b) să informeze copilul despre toate actele și faptele care l-ar putea afecta și să ia în considerare opinia acestuia; c) să ia toate măsurile necesare pentru protejarea și realizarea drepturilor copilului; d) să coopereze cu persoanele fizice și persoanele juridice cu atribuții în domeniul		

		îngrijirii, educării și formării profesionale a copilului.		
119.	Măsuri disciplinare	Art.506 – Măsurile disciplinare nu pot fi luate de părinți decât cu respectarea demnității copilului. Sunt interzise pedepsele fizice, precum și orice alte măsuri care pot afecta dezvoltarea fizică, psihică sau starea emoțională a copilului.		
120.	Drepturile părintelui minor	Art.507 – (1) Părintele minor care a împlinit vârsta de 14 ani are numai drepturile și îndatoririle părintești cu privire la persoana copilului. (2) Drepturile și îndatoririle cu privire la bunurile copilului revin tutorelui sau, după caz, altei persoane, în condițiile legii.		
121.	Religia copilului	Art.508 – (1) Părinții hotărăsc credința religioasă a copilului. (2) Credința religioasă a copilului care a împlinit 14 ani nu poate fi schimbată fără consimțământul acestuia. (3) Copilul care a împlinit vârsta de 16 ani are dreptul să-și aleagă singur credința religioasă.		
122.	Numele copilului	Art.509 - Părinții aleg prenumele și, când e cazul, numele de familie al copilului, în condițiile legii.		
123.	Supravegherea copilului	Art.510 – Părinții au dreptul și îndatorirea de supraveghere a copilului minor.		

124.	Relațiile sociale ale copilului	<p>Art.511 – Părinții nu pot, în afara unor motive temeinice, să împiedice corespondența și legăturile personale ale copilului cu bunicii săi ori cu frații și surorile sale sau cu orice alte persoane, chiar dacă nu sunt rude cu el. Orice neînțelegeri se soluționează de către instanța tutelară, cu ascultarea copilului, dispozițiile art.281 fiind aplicabile.</p>	<p>Art.511 – Părinții pot, numai în baza unor motive temeinice, să împiedice corespondența și legăturile personale ale copilului în vârstă de până la 14 ani. Neînțelegerile se soluționează de către instanța de tutelă, cu ascultarea copilului, în condițiile art.281.</p> <p><i>Autor : senator Iulian Urban și deputat Bogdan Ciucă.</i></p>	
125.	Înapoierea copilului de la alte persoane	<p>Art.512 - (1) Părinții pot cere oricând instanței tutelare înapoierea copilului de la orice persoană care îl ține fără drept.</p> <p>(2) Instanța tutelară poate respinge cererea numai dacă înapoierea este vădit contrară interesului copilului.</p> <p>(3) Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art.281 fiind aplicabile.</p>	<p>Art.512 - (1) Părinții pot cere oricând instanței de tutelă înapoierea copilului de la orice persoană care îl ține fără drept.</p> <p>(2) Instanța de tutelă poate respinge cererea numai dacă înapoierea este vădit contrară interesului copilului.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	
126.	Locuința copilului	<p>Art.513 – (1) Copilul minor locuiește la părinții săi.</p> <p>(2) Dacă părinții nu locuiesc împreună, aceștia vor stabili, de comun acord, locuința copilului.</p> <p>(3) În caz de neînțelegere între părinți, instanța tutelară hotărăște, luând în considerare concluziile raportului de anchetă psihosocială și ascultându-i pe părinți și pe copil, dacă a împlinit 10 ani. Dispozițiile art. 281 rămân aplicabile.</p> <p>(4) Copilul minor nu poate părăsi locuința stabilită potrivit acestui articol, fără</p>	<p>(3) În caz de neînțelegere între părinți, instanța de tutelă hotărăște, luând în considerare concluziile raportului de anchetă psihosocială și ascultându-i pe părinți și pe copil, dacă a împlinit 10 ani. Dispozițiile art. 281 rămân aplicabile.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	<p>01.04.2009 – ora 16.30.</p>

		acordul părinților, decât în cazurile prevăzute expres de lege.		
127.	Schimbare a locuinței copilului	<p>Art.514 – (1) Dacă afectează exercițiul autorității sau al unor drepturi părintești, schimbarea locuinței copilului, împreună cu părintele la care locuiește, nu poate avea loc decât cu acordul prealabil al celuilalt părinte.</p> <p>(2) În caz de neînțelegere între părinți, hotărăște instanța tutelară potrivit interesului superior al copilului, luând în considerare concluziile raportului de anchetă psihosocială și ascultându-i pe părinți. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art.281 fiind aplicabile.</p>		
128.	Schimbare a felului învățaturii ori al pregătirii profesionale	<p>Art.515 - (1) Copilul care a împlinit vârsta de 14 ani poate cere părinților să își schimbe felul învățaturii sau al pregătirii profesionale ori locuința necesară desăvârșirii învățaturii ori pregătirii sale profesionale.</p> <p>(2) Dacă părinții se opun, copilul poate sesiza instanța tutelară, iar aceasta hotărăște pe baza raportului de anchetă psihosocială. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art.281 fiind aplicabile.</p>	<p>(2) Dacă părinții se opun, copilul poate sesiza instanța de tutelă, iar aceasta hotărăște pe baza raportului de anchetă psihosocială. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art.281 fiind aplicabile.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	
129.	Obligația de întreținere	Art.516 - (1) Tatăl și mama sunt obligați, în solidar, să dea întreținere copilului lor minor, asigurându-i cele necesare traiului, precum și educația, învățătura și pregătirea sa		

		<p>profesională.</p> <p>(2) Dacă minorul are un venit propriu care nu este îndestulător, părinții au obligația de a-i asigura condițiile necesare pentru creșterea, educarea și pregătirea sa profesională.</p> <p>(3) Părinții sunt obligați să-l întrețină pe copilul devenit major, dacă se află în continuarea studiilor, până la terminarea acestora, dar fără a depăși vârsta de 26 de ani.</p> <p>(4) În caz de neînțelegere, întinderea obligației de întreținere, felul și modalitățile executării, precum și contribuția fiecăruia dintre părinți se stabilesc de instanța tutelară pe baza raportului de anchetă psihosocială.</p>		
			<p>(4) În caz de neînțelegere, întinderea obligației de întreținere, felul și modalitățile executării, precum și contribuția fiecăruia dintre părinți se stabilesc de instanța de tutelă pe baza raportului de anchetă psihosocială.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	
130.	Independența patrimonială	Art.517 - Părintele nu are nici un drept asupra bunurilor copilului și nici copilul asupra bunurilor părintelui, în afară de dreptul la moștenire și la întreținere.		
131.	Administrația bunurilor copilului	<p>Art.518 - (1) Părinții au dreptul și îndatorirea de a administra bunurile copilului lor minor, precum și de a-l reprezenta în actele juridice civile ori de a-i încuviința aceste acte, după caz.</p> <p>(2) După împlinirea vârstei de 14 ani minorul își exercită drepturile și își execută obligațiile singur, în condițiile legii, însă numai cu încuviințarea părinților și, după caz, a instanței tutelare.</p>	<p>(2) După împlinirea vârstei de 14 ani minorul își exercită drepturile și își execută obligațiile singur, în condițiile legii, însă numai cu încuviințarea părinților și, după caz, a instanței de tutelă.</p>	

			<i>Autor: Comisia</i>	
132.	Alte dispoziții aplicabile	<p>Art.519 – (1) Drepturile și îndatoririle părinților cu privire la bunurile copilului, sunt aceleași cu cele ale tutorelui, dispozițiile care reglementează tutela fiind aplicabile în mod corespunzător.</p> <p>(2) Cu toate acestea, nu se întocmește inventarul prevăzut de art.149, în cazul în care copilul nu are alte bunuri decât cele de uz personal.</p>		
133.	<p>CAPITOLUL III Exercitarea autorității părintești</p>			
134.	Modul de exercitare a autorității părintești	<p>Art.520 – (1) Părinții exercită împreună și în mod egal autoritatea părintească.</p> <p>(2) Față de terții de bună-credință, oricare dintre părinți, care îndeplinește singur un act curent pentru exercitarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor părintești, este prezumat că are și consimțământul celuilalt părinte.</p>		
135.	Exercitarea autorității părintești în caz de divorț	<p>Art.521 – Dacă părinții sunt divorțați, autoritatea părintească se exercită potrivit dispozițiilor referitoare la efectele divorțului în raporturile dintre părinți și copii.</p>		
136.	Copilul din afara căsătoriei	<p>Art.522 – (1) În cazul copilului din afara căsătoriei a cărui filiație a fost stabilită concomitent sau, după caz, succesiv, față de</p>		

		<p>ambii părinți, autoritatea părintească se exercită în comun și în mod egal, de către părinți, dacă aceștia conviețuiesc.</p> <p>(2) Dacă părinții copilului din afara căsătoriei nu conviețuiesc, modul de exercitare a autorității părintești se stabilește de către instanța tutelară, fiind aplicabile prin asemănare dispozițiile privitoare la divorț.</p> <p>(3) Instanța sesizată cu o cerere privind stabilirea filiației, este obligată să dispună asupra modului de exercitare a responsabilității părintești, fiind aplicabile prin asemănare dispozițiile privitoare la divorț.</p>	<p>(2) Dacă părinții copilului din afara căsătoriei nu conviețuiesc, modul de exercitare a autorității părintești se stabilește de către instanța de tutelă, fiind aplicabile prin asemănare dispozițiile privitoare la divorț.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	
137.	Învoiala părinților	<p>Art.523 – Cu încuviințarea instanței tutelare părinții se pot înțelege cu privire la exercitarea autorității părintești sau cu privire la luarea unei măsuri de protecție a copilului, dacă este respectat interesul superior al acestuia. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art. 281 fiind aplicabile.</p>	<p>Art.523 – Cu încuviințarea instanței de tutelă părinții se pot înțelege cu privire la exercitarea autorității părintești sau cu privire la luarea unei măsuri de protecție a copilului, dacă este respectat interesul superior al acestuia. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art. 281 fiind aplicabile.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	
138.	Exercitarea autorității părintești de către un singur părinte	<p>Art.524 – Dacă unul dintre părinți este decedat, declarat mort prin hotărâre judecătorească, pus sub interdicție, decăzut din exercițiul drepturilor părintești sau dacă, din orice motiv, se află în neputință de a-și exprima voința, celălalt părinte exercită singur autoritatea părintească.</p>		

139.		<p>CAPITOLUL IV Decăderea din exercițiul drepturilor părintești</p>		
140.	Condiții	<p>Art.525 – (1) Instanța tutelară, la cererea autorităților administrației publice cu atribuții în domeniul protecției copilului, poate pronunța decăderea din exercițiul drepturilor părintești dacă părintele pune în pericol viața, sănătatea sau dezvoltarea copilului prin relele tratamente aplicate acestuia, prin consumul de alcool sau stupefiante, prin purtare abuzivă ori prin neglijența gravă în îndeplinirea obligațiilor părintești.</p> <p>(2) Cererea se judecă de urgență, cu citarea părinților și pe baza raportului de anchetă psihosocială. Participarea procurorului este obligatorie.</p>	<p>Art.525 – (1) Instanța de tutelă, la cererea autorităților administrației publice cu atribuții în domeniul protecției copilului, poate pronunța decăderea din exercițiul drepturilor părintești dacă părintele pune în pericol viața, sănătatea sau dezvoltarea copilului prin relele tratamente aplicate acestuia, prin consumul de alcool sau stupefiante, prin purtare abuzivă ori prin neglijența gravă în îndeplinirea obligațiilor părintești.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	
141.	Întinderea decăderii	<p>Art.526 – (1) Decăderea din exercițiul drepturilor părintești este totală și se întinde asupra tuturor copiilor născuți la data pronunțării hotărârii.</p> <p>(2) Cu toate acestea, instanța poate dispune decăderea numai cu privire la anumite drepturi părintești ori la anumiți copii, dar numai dacă, în acest fel, nu sunt primejduite creșterea, educarea, învățătura și pregătirea</p>		

		profesională a copiilor.		
142.	Obligația de întreținere	Art.527 - Decăderea din exercițiul drepturilor părintești nu scutește părintele de obligația sa de a da întreținere copilului.		
143.	Instituirea tutelei	Art.528 - În cazul în care, după decăderea din exercițiul drepturilor părintești, copilul se află în situația de a fi lipsit de îngrijirea ambilor părinți, se instituie tutela.		
144.	Redarea exercițiului drepturilor părintești	Art.529 - (1) Instanța redă părintelui exercițiul drepturilor părintești, dacă au încetat împrejurările care au dus la decăderea din exercițiul acestora și dacă părintele nu mai pune în pericol viața, sănătatea și dezvoltarea copilului. (2) Până la soluționarea cererii, instanța poate îngădui părintelui să aibă legături personale cu copilul, dacă aceasta este în interesul superior al copilului.		
145.	TITLUL V Obligația de întreținere CAPITOLUL I Dispoziții generale			
146.	Caracterul legal al obligației de	Art.530 – Obligația de întreținere există numai între persoanele prevăzute de lege. Ea se datorează numai dacă sunt întrunite condițiile cerute de lege.		

	întreținere			
147.	Caracterul personal al obligației de întreținere	<p>Art.531 – (1) Obligația de întreținere are caracter personal.</p> <p>(2) Ea se stinge prin moartea debitorului sau a creditorului obligației de întreținere, dacă prin lege nu se prevede altfel.</p> <p>(3) Dreptul la întreținere nu poate fi cedat și nu poate fi urmărit decât în condițiile prevăzute de lege.</p>		
148.	Inadmisibilitatea renunțării la întreținere	<p>Art.532 – Nimeni nu poate renunța pentru viitor la dreptul său la întreținere.</p>		
149.	<p>Capitolul II Persoanele între care există obligația de întreținere și ordinea în care aceasta se datorează</p>			
150.	Subiectele obligației de întreținere	<p>Art.533 - (1) Obligația de întreținere există între soț și soție, rudele în linie dreaptă, între frați și surori, precum și între celelalte persoane anume prevăzute de lege.</p> <p>(2) Dispozițiile alin.(1) privind obligația de întreținere între rudele în linie dreaptă, precum și între frați și surori sunt aplicabile și în cazul adopției.</p> <p>(3) Obligația de întreținere există între foștii soți, în condițiile prevăzute de lege.</p>		
151.	Întreținere a copilului de către	<p>Art.534 – (1) Soțul care a contribuit la întreținerea copilului celuilalt soț este obligat</p>	<p>Art.534 – (1) Soțul care a contribuit la întreținerea copilului celuilalt soț este obligat</p>	

	soțul părintelui său	să continue a da întreținere copilului cât timp acesta este minor, însă numai dacă părinții săi firești au murit, sunt dispăruți ori sunt în nevoie. (2) La rândul său, copilul poate fi obligat să dea întreținere celui care l-a întreținut astfel timp de 10 ani.	să presteze întreținere copilului cât timp acesta este minor, însă numai dacă părinții săi firești au murit, sunt dispăruți ori sunt în nevoie. <i>Autor : Comisia si Consiliul Legislativ</i>	
152.	Obligația de întreținere aparținând moștenitorilor	Art.535 - (1) Moștenitorii persoanei care a fost obligată la întreținerea unui minor sau care i-a dat întreținere fără a avea obligația legală sunt ținuți, în măsura valorii bunurilor moștenite, să continue întreținerea, dacă părinții minorului au murit, sunt dispăruți sau sunt în nevoie, însă numai cât timp cel întreținut este minor. (2) În cazul în care sunt mai mulți moștenitori, obligația este solidară, fiecare dintre ei contribuind la întreținerea minorului proporțional cu valoarea bunurilor moștenite.		
153.	Ordinea de plată a întreținerii	Art.536 – Întreținerea se datorează în ordinea următoare: a) soții și foștii soți își datorează întreținere înaintea celorlalți obligați; b) descendentul este obligat la întreținere înaintea ascendentului, iar, dacă sunt mai mulți descendenți sau mai mulți ascendenți, cel în grad mai apropiat înaintea celui mai îndepărtat; c) frații și surorile își datorează întreținere după părinți, însă înaintea bunicilor.		

154.	Întreținere a în cazul desfacerii adopției	Art.537 – După încetarea adopției, adoptatul poate cere întreținere numai de la rudele sale firești sau, după caz, de la soțul său.		
155.	Pluralitate a de debitori	Art.538 – (1) În cazul în care mai multe dintre persoanele prevăzute la art.533 sunt obligate să întrețină aceeași persoană, ele vor contribui la plata întreținerii, proporțional cu mijloacele pe care le au. (2) Dacă părintele are drept la întreținere de la mai mulți copii, el poate, în caz de urgență, să pornească acțiunea numai împotriva unuia dintre ei. Cel care a plătit întreținerea se poate întoarce împotriva celorlalți obligați pentru partea fiecăruia.		
156.	Obligația subsidiară	Art.539 - În cazul în care cel obligat în primul rând la întreținere nu are mijloace îndestulătoare pentru a acoperi nevoile celui care o cere, instanța tutelară poate obliga pe celelalte persoane îndatorate la întreținere să o completeze, în ordinea stabilită la art.536.	Art.539 - În cazul în care cel obligat în primul rând la întreținere nu are mijloace îndestulătoare pentru a acoperi nevoile celui care o cere, instanța de tutelă poate obliga pe celelalte persoane îndatorate la întreținere să o completeze, în ordinea stabilită la art.536. <i>Autor: Comisia</i>	
157.	Divizibilitatea întreținerii	Art.540 – Când cel obligat nu poate presta, în același timp, întreținere tuturor celor îndreptățiți să o ceară, instanța tutelară , ținând seama de nevoile fiecăreia dintre aceste persoane, poate hotărî fie ca întreținerea să se plătească numai uneia dintre ele, fie ca întreținerea să se împartă între mai multe sau toate persoanele îndreptățite să o ceară. În	Art.540 - În cazul în care cel obligat în primul rând la întreținere nu are mijloace îndestulătoare pentru a acoperi nevoile celui care o cere, instanța de tutelă poate obliga pe celelalte persoane îndatorate la întreținere să o completeze, în ordinea stabilită la art.536. <i>Autor: Comisia</i>	

		acest caz, instanța hotărâște, totodată, modul în care se împarte întreținerea între persoanele care urmează a o primi.		
158.	CAPITOLUL III Condițiile obligației de întreținere			
159.	Creditorul întreținerii	Art.541 - Are drept la întreținere numai cel care se află în nevoie, neputându-se întreține din munca sau din bunurile sale.		
160.	Dreptul la întreținere al minorului	Art.542 - (1) Minorul care cere întreținere de la părinții săi se află în nevoie dacă nu se poate întreține din munca sa, chiar dacă ar avea bunuri. (2) Cu toate acestea, în cazul în care părinții n-ar putea presta întreținerea fără a-și primejdui propria lor existență, instanța tutelară poate încuviința ca întreținerea să se asigure prin valorificarea bunurilor pe care acesta le are, cu excepția celor de strictă necesitate.	(2) Cu toate acestea, în cazul în care părinții n-ar putea presta întreținerea fără a-și primejdui propria lor existență, instanța de tutelă poate încuviința ca întreținerea să se asigure prin valorificarea bunurilor pe care acesta le are, cu excepția celor de strictă necesitate. <i>Autor: Comisia</i>	
161.	Comportamentul necorespunzător	Art.543 – (1) Nu poate pretinde întreținere acela care s-a făcut vinovat față de cel obligat la întreținere de fapte grave, contrare legii sau bunelor moravuri. (2) Acela care se află în stare de nevoie din culpa sa, poate cere numai întreținerea de strictă necesitate.		

162.	Debitorul întreținerii	<p>Art.544 – (1) Poate fi obligat la întreținere numai cel care are mijloacele pentru a o plăti sau are posibilitatea de a dobândi aceste mijloace.</p> <p>(2) La stabilirea mijloacelor celui care datorează întreținerea se ține seama de veniturile și bunurile acestuia, precum și de posibilitățile de realizare a acestora; de asemenea, vor fi avute în vedere celelalte obligații ale sale.</p>		
163.	Dovada stării de nevoie	<p>Art.545 - Starea de nevoie a persoanei îndreptățite la întreținere, precum și mijloacele celui care datorează întreținere pot fi dovedite prin orice mijloc de probă.</p>		
164.	<p>CAPITOLUL IV Stabilirea și executarea obligației de întreținere</p>			
165.	Cuantumul întreținerii	<p>Art.546 – (1) Întreținerea este datorată potrivit cu nevoia celui care o cere și cu mijloacele celui care urmează a o plăti.</p> <p>(2) Când întreținerea este datorată de părinte, ea se stabilește până la o pătrime din venitul său lunar net pentru un copil, o treime pentru doi copii și o jumătate pentru trei sau mai mulți copii.</p> <p>(3) Cuantumul întreținerii datorate copiilor, împreună cu întreținerea datorată altor persoane, potrivit legii, nu poate depăși jumătate din venitul net lunar al celui obligat.</p>		
166.	Modalități	<p>Art.547 - (1) Obligația de întreținere se</p>		

	le de executare	<p>execută în natură, prin asigurarea celor necesare traiului și, după caz, a cheltuielilor pentru educare, învățatură și pregătire profesională.</p> <p>(2) (fost 1¹) Dacă obligația de întreținere nu se execută de bună voie, în natură, instanța tutelară dispune executarea ei prin plata unei pensii de întreținere, stabilită în bani.</p> <p>(3) (fost 2) Pensia de întreținere se poate stabili sub forma unei sume fixe sau într-o cotă procentuală din venitul net lunar al celui care datorează întreținere. Dispozițiile art.546 alin.(2) și (3) rămân aplicabile.</p>	<p>(2) Dacă obligația de întreținere nu se execută de bună voie, în natură, instanța de tutelă dispune executarea ei prin plata unei pensii de întreținere, stabilită în bani.</p> <p>(3) Pensia de întreținere se poate stabili sub forma unei sume fixe sau într-o cotă procentuală din venitul net lunar al celui care datorează întreținere. Dispozițiile art.546 alin.(2) și (3) rămân aplicabile.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ</i></p>	- potrivit normelor de tehnică legislativă
167.	Modificarea și încetarea pensiei de întreținere	<p>Art.548 – (1) Dacă se ivește o schimbare în ceea ce privește mijloacele celui care prestează întreținerea și nevoia celui care o primește, instanța tutelară, potrivit împrejurărilor, poate mări sau micșora pensia de întreținere sau poate hotărî încetarea plății ei.</p> <p>(2) Pensia de întreținere stabilită într-o sumă fixă se indexează de drept, trimestrial, în funcție de rata inflației.</p>	<p>Art.548 – (1) Dacă se ivește o schimbare în ceea ce privește mijloacele celui care prestează întreținerea și nevoia celui care o primește, instanța de tutelă, potrivit împrejurărilor, poate mări sau micșora pensia de întreținere sau poate hotărî încetarea plății ei.</p> <p><i>Autor: Comisia</i></p>	
168.	Data de la care se datorează pensia de întreținere	<p>Art.549 – (1) Pensia de întreținere se datorează de la data cererii de chemare în judecată.</p> <p>(2) Cu toate acestea, pensia poate fi acordată și pentru o perioadă anterioară, dacă introducerea cererii de chemare în judecată a fost întârziată din culpa debitorului.</p>		

169.	Plata pensiei de întreținere	<p>Art.550 – (1) Pensia de întreținere se plătește în rate periodice, la termenele convenite de părți sau, în lipsa acordului lor, la cele stabilite prin hotărâre judecătorească.</p> <p>(2) Chiar dacă creditorul întreținerii a decedat în perioada corespunzătoare unei rate, întreținerea este datorată în întregime pentru acea perioadă.</p> <p>(3) De asemenea, părțile pot conveni sau, dacă sunt motive temeinice, instanța tutelară poate hotărî ca întreținerea să se execute prin plata anticipată a unei sume globale care să acopere nevoile de întreținere ale celui îndreptățit pe o perioadă mai îndelungată sau pe întreaga perioadă în care se datorează întreținerea.</p>	<p>(3) De asemenea, părțile pot conveni sau, dacă sunt motive temeinice, instanța de tutelă poate hotărî ca întreținerea să se execute prin plata anticipată a unei sume globale care să acopere nevoile de întreținere ale celui îndreptățit pe o perioadă mai îndelungată sau pe întreaga perioadă în care se datorează întreținerea în măsura în care debitorul întreținerii are mijloacele necesare acoperirii acestei obligații.</p> <p><i>Autor: Comisia și deputat Iulian Urban</i></p>	
170.	Restituirea întreținerii nedatorate	<p>Art.551 – Dacă, din orice motiv, se dovedește că întreținerea prestată, de bunăvoie sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești, nu era datorată, cel care a executat obligația poate să ceară restituirea de la cel care a primit-o sau de la cel care avea, în realitate, obligația să o presteze, în acest din urmă caz, pe temeiul îmbogățirii fără justă cauză.</p>		